

DOMOLJUB

Glasiło Jugoslovanske Kmetijske Zveze

Izhaja vsako sredo ob 5. uri zjutraj. — Cena mu je 30 K na leto. —
Za inozemstvo 50 K.
Posamezne številke se prodajajo po 1 K.

Spisi in dopisi se pošiljajo: Uredništvu „Domoljuba“, Ljubljana, Kopitarjeva ulica — Naročnina, reklamacije in inserati pa: Upravništvu „Domoljuba“, Ljubljana, Kopitarjeva ulica.

Trgovska pogajanja z Italijo in kmetijstvo.

ČUDNI ZASTOPNIK KMETOV IN TRGOVCEV.

V Belgrad so prišli odposlanci italijanske vlade, da prično z našo vlado pogajanja za trgovsko pogodbo med Italijo in našo državo. Ta pogajanja so za naše narodno gospodarstvo zelo važna, ker bodo tvorila gotovo podlago tudi za trgovske pogodbe z drugimi državami, s katerimi hočemo stati v trgovskem stiku. Ker pa je naša država docela agrarna ali kmetijska država in ker za kmet, stan ne more biti vseeno kako pogodbo bo naša država sklenila, bi morali voditi ta pogajanja strokovnjaki, katerim morajo biti potrebe in zahteve kmetijstva do pičice znani. V agrarni državi bi moral imeti pri trgovskih pogajanjih poleg trgovskega ministra glavno besedo poljedelski minister. Začetek pogajanj je zagonet, kajti med delegati, ki naj vodijo pogajanja ne najdemo niti imena trgovskega niti poljedelskega ministra. Res bi bilo preveč zahtevati od sedanjega poljedelskega ministra Puclja, ki je po svojem poklicu mesar, poznavanje koristi kmetijskega stanu, a pričakovati bi smeli najmanj, da bo na mesto njega med delegati vsaj kak priznan kmetijski strokovnjak, saj moramo vendar misliti da poljedelsko ministrstvo ni brez njih; pa tudi med poslanci samimi imamo dosti mož, katerim so potrebe in koristi kmetijskega stanu znane. Namestu vsega tega je imenovala vlada za delegata pri sklepanju pogodbe dr. Žerjava, ki o kmetijstvu še pojava nima a trgovske zmožnosti je pokazal pri vodstvu Agromerkurja, ki je po spretnem vodstvu svojih voditeljev prišlo v konkurz. Ni čuda, da se že sedaj v časopisju izraža strah, da bodo dobro poučeni italijanski zastopniki spravili naše delegate v kozji rog.

NA KAJ SE MORA OZIRATI TRGOVSKA POGODBA.

Ker bodo vse trgovske pogodbe za naše kmetijstvo zelo važne, zato je potrebno opozoriti naše ljudstvo, na kaj se bodo te pogodbe nanašale. V trgovski pogodbi med dvema državama so začrtane pravice, katere prizna ena država podanikom druge države, ki sklepa s prvo trgovske pogod-

be. Nanaša se pogodba o določbah potovanja iz ene države v drugo, določa kaj in pod kakimi pogoji smejo podaniki ene države iskati zaslužka v drugi bodisi v trgovini, v obrti ali opravljanju dela, priznanju gotovih predpravil n. pr. ribolov, gradba železnic, izkoriščanje rudnikov, določitev izvozne in uvozne carine itd. Za kmetijstvo je pa posebno važno vprašanje, kaj nam druge države dovolijo k njim uvažati in katere predmete dopuščamo mi, da nam tuji uvažajo.

Pri presoji vprašanja o izvozu in uvozu blaga je merodajna okolnost katerih stvari imamo sami dosti in katerih predmetov nam primanjkuje. Česar imamo dosti, tega ne smemo pustiti da tuje države k nam uvažajo pač pa moramo izposlovati, da nam druge države dovolijo prodajati jih njim in obenem izposlovati tako carino, da moremo pred drugimi ponudniki uspešno konkurirati.

KAJ MORAMO IZVAŽATI?

Česa pa imamo dosti? Dosti imamo vseh tistih pridelkov, ki jih pridelujemo v kmetijstvu torej pšenice, koruze, fižola, krompirja, sadja, živine za pleme in za klanje itd. Italija naštetih pridelkov razen sadja nima dosti, vsled česar se ni bati, da bi z njimi k nam silila in mora biti le skrb naše vlade, da izposluje ugodne pogoje za naš uvoz v Italijo. Žita imamo v naši državi več kakor ga potrebujemo za lastno prehrano. Ker pa so v tako srečnem položaju tudi druge države npr. Amerika, Rumunija, Bolgarska, Rusija je važno, da se zagotovi v trgovski pogodbi pravica pod tako carino izvažati žito v Italijo, da žito iz drugih držav ne dobi večjih olajšav. Zlasti pa je važno, da nam Italija prizna iste pravice pri uvozu k o r u z e, kakor jih bode priznala n. pr. Ameriki, ker tega pridelka bode mogla naša država v srednje dobrih letinah okrog 50—60.000 vagonov letno izvoziti. Naši kraji ne pridejo toliko v poštev pri izvozu pšenice in koruze, pač pa imamo celo vrsto drugih pridelkov, katere smo vedno izvažali, in sicer ravno v kraje, ki pripadajo danes Italiji, zlasti v Trst in Istro. Ti pridelki so fižol in krompir. Velike važnosti je,

Opozarjamo vse dopisnike, da se morajo nalepiti na pisma znamke po 2 kroni na dopisnice po 1 krono. Uredništvo premalo frankiranih pošiljatev ne bo sprejemalo, ker so kazni previsoke.

da se za uvoz teh pridelkov izposlujejo kar največje olajšave, kajti če nimamo Italije za naše blago proste, potem smo navezani samo na Avstrijo, ki nam pa radi svoje slabe valute zelo malo pomaga. Največjega pomena je Italija za naš izvoz konj, govedi in prašičev. Ž i v i n o r e j a je glavni dohodek našega kmeta, ta dohodek pa je odvisen od dobrega trga in ravno Italija je zopet že od nekdaj bila trg za našo živino. Prav pri izvozu živine se gre za milijone in milijone narodnega premoženja, zato je nepregledne vrednosti, kako se bode sklenila pogodba z Italijo za te predmete. Nič manjšega pomena je trgovska pogodba z ozirom na izvoz l e s a. Slovenija sama more izvoziti letno nad 40.000 vagonov lesa in skoro ves les gre od nas v Italijo ali pa vsaj čez italijansko ozemlje v prekomorska tržišča. Pod Avstrijo se je izvažal največ neobdelani les, naša zahteva pa mora biti, da se izvažata les vsaj napol izdelan, ker le tako pridobi izvoz na vrednosti vsled večjih cen. Sedaj je Italija prepovedala uvažati izdelavo pohištva. To nam že naprej odkriva svoje namere, da bo pri trgovskih pogajanjih delala težavo za uvoz predelanega lesa in bodo naši delegati čisto gotovo naleteli na odpor Italije. Prav pri takih slučajih je treba spretnih zastopnikov, ki razumejo premagati težkoče in se izviti iz nastavljenih pasti. Za noben drug kraj ni Italija tako važen trg za trgovino z ogljem kakor ravno za Slovenijo. Tisoče vagonov letno izvozimo in zopet je laški trg naš glavni odjemalec. Moramo si pa pridobiti tudi potrebna skladišča, kamor lahko spravimo izvoženo blago, zlasti če je namenjeno za prekomorsko trgovino, ali pa za slučaj, da nastopi zastoj v trgovini. Zadnje dni se je nenkrat navalilo stotine vagonov oglja v Trst in tržaški prekupci so takoj začeli s škartiranjem v ogromno škodo naših izvozačev. Zato moramo zahtevati, da nam Italija odstopi en del javnih skladišč v Trstu,

kamor lahko spravimo svoje blago, bodisi da ga prodamo naprej ali pa da čakamo v Trstu boljših časov. V kočevskem okraju imamo tisoče družin, ki so se bavili z hauziranjem lesene takozvane suhe robe. Italija ne bo rada dopustila hauziranja, vendar je tako dovoljenje življenjska potreba za našo domačo obrt in je dolžnost naše vlade, da to izposluje od Italije. Ako pri takih vprašanjih ne gre z lepo besedo, morala bode vlada tudi Italijanom kako dovoljenje priznati, da ustreže njihovim zahtevam, če se ne križajo preveč z našimi interesi.

KAJ SE NE SME UVAŽATI?

Kakor je treba varovati naše koristi zunaj, prav tako pa je zopet naša dolžnost, da ne pustimo uvažati blaga, če tak uvoz škoduje našemu narodnemu gospodarstvu. Imamo celo vrsto predmetov, katere bi Italijani radi k nam prodajali, n. pr. južno sadje, zgodnje vrtno pridelke, zelenjavo, riž, ribne konzerve itd. Pri vseh teh predmetih moramo delati Italiji uvozne težave, ker teh predmetov ali ne potrebujemo ali jih pa lahko nabavimo od drugod. Če pa pustimo, da jih Italija uvažata, potem zahtevamo, da smatra Italija tako dovoljenje za trgovsko uslugo, za katero imamo potem pravico zahtevati protiusluge za naše zahteve. Prevdariti pa, kje smemo dovoliti usluge in kaj zahtevati kot protiusluge, to je ravno spretnost delegatov, ki imajo pogodbo skleniti. So pa zopet slučaji, kjer se nikakor ne smemo udati italijanskim zahtevam. Tako bo n. pr. čisto gotovo Italija zahtevala, da ji dovolimo uvažati vino k nam. Taki zahtevi se morajo zastopniki vlade takoj upreti, take zahteve je takoj naprej prišteti med one, o katerih je vsako posejanje izključeno, in to ne samo iz razloga, ker vina sami dosti pridelamo, temveč še bolj iz razloga, ker bi z dovoljenjem uvažati tuje vino popolnoma uničili lastno vinorejo. V Italiji stane obdelava vinogradov še enkrat manj kot pri nas, zato je pa tudi cena vina lahko še enkrat manjša kot pri nas. Če bi naša vlada dopustila uvoz italijanskih vin, zadala bi naravno smrtni udarec naši vinoreji. Pri nas je vinoreja na hribovitih krajih zvezana z velikimi stroški in trudom, dočim so italijanski vinogradi v ravnini, a poleg tega je vsled solčnega podnebja pridelek mnogo večji. Avstrija je napravila neodpustljivi greh, da je l. 1893. z znano vinsko klavzulo pustila proti mali carini uvoz italijanskega vina. Posledica je bila, da je Italija že prvo leto uvozila ogromne množine in naši vinorejci so pričeli opuščati vinograde. Ker pa zemlja na drugih pridelkih ni mogla nadomestiti dohodkov, katere je dajala trta, jim ni preostalo drugega kot iti iskat kruh proč od doma in pričelo se je izseljevanje v Ameriko. Leta 1902. je sicer Avstrija odpravila vinsko klavzulo, a enkrat narejene škode ni mogla več popraviti. To je resen opomin za našo vlado. Mi pridelamo vina na leto okoli 5 do 6 milijonov hektolitrov, Italija pa ga pridelala 50 milijonov, zato ni čuda, da bi Italijan rad iskal v svoji bližini kupca za svoje vino. Proti uvozu vina iz Vipave, Krasa in Istre, kjer so stroški pridelave enaki našim stroškom, bi ne bili;

a o uvozu vina iz Italije niti govora ne sme biti.

Navedli smo le nekatere predmete, o katerih se bode razpravljalo pri trgovskih pogajanjih, takih predmetov je še cela vrsta, a zadovoljili smo se le z onimi glavnimi, ki so važni za naše kmetijstvo. Želeti bi bilo, da se naša vlada zave velike odgovornosti pri tem poslu in naj dobro premisli vsako navidez še majhno stvar, predno kaj sklenc, ker tudi popustljivost ali zanemarjenje pri malih stvareh more imeti hude posledice, ki se ne dajo tako lahko popraviti kakor zagrešiti. Pred vsem pa moramo zahtevati, da se pogodba tudi v podrobnih točkah predloži narodnim poslancem v pretres, predno jo vlada odobri, posebno še, ker se že sedaj pojavljajo v časopisju hude kritike proti sedanjemu načinu, kako se ta pogajanja vodijo.

Judeževi srebrniki.

Počasi padajo v samostojne žepe Judeževi srebrniki, za katere so samostojni poslanci prodali slovenskega kmeta belgrajskemu molohu, ki vedno požrešneje žre kmetijske žulje. Najprvo je postal mesar Pucelj minister, potem so dobili samostojne izvoznice in uvoznice, kar samostojnežem več nese kot cela avtonomija, potem so g. Ureka (moža tako vest peče radi belgrajske hudobije, da jo misli z divjim vpitjem po »Kmetijskem listu« prevpiti) izvolili za dobro plačanega (seveda iz kmetških žepov) podpredsednika ustavotvorne skupščine, dalje so jim liberalci z nasiljem izročili Kmetijsko družbo v roke, sedaj pa končno prišli zadnji srebrniki: imenovanje samostojnežev v deželno vlado. Neki Dornik je podpredsednik deželne vlade. Dela nima nič, ker je samostojnežu glavna stvar srebrnik, četudi Judežev. Poverjenik za kmetijstvo je postal znani Demšar, ki je odstopil od SLS zato, ker ni mogel zase pri nji nič profitirati, ljubi g. Jamnik, bivši žitni komisar, ki je zmerjal naše kmetice z babami, pa se bo kot samostojen kmet pečal z javnimi deli.

Tako je Judež storil svojo dolžnost in tudi prejel svoje plačilo. Govoriti ne bo imel nič, ker ima prvo in zadnjo besedo pri vladi g. Baltič, pokorni sluga belgrajskega Pribičevića, neizprosnega sovražnika Slovenije.

S tem je slovenski Judež v Sloveniji dovršil svoje žalostno delo. Slovensko ljudstvo bo sicer res radi tega izdajstva pribito na križ centralizma, kjer bo gospodarsko, politično in versko trpelo in umiralo, kar že danes vedno bolj občutimo. Toda kaj zato, samostojni voditelji so si dobro postlali in to je poglavitno. Saj to je bistvo liberalizma, da živi na račun ubogih in zatiranih.

Poraz centralistov v slovenskih mestih.

26. aprila so se vršile v Ljubljani, Mariboru, Celju in Ptujju občinske volitve. Liberalci so vse storili, da bi dobili ta mesta

v svoje roke, a izgubili so celo Ljubljano, katera je imela dosedaj vedno liberalno večino. V Mariboru je celo Sloven. ljudska stranka dosegla število liberalnih volivcev, dasi so liberalci upali, da bodo najmanj štirikrat močnejši kot »klerikalci«. Če bodo liberalci dobili kakšnega župana, ga bodo mogli samo po milosti drugih strank.

Te volitve so tudi raditega velikega pomena, ker je bila z njim izrečena sijajna nezaupnica vladnim strankam, ki prodajo Slovenijo belgrajskemu centralizmu. Proti-vladne, avtonomistične stranke so dobile 8041 glasov, vladni stranki, ki sta za centralizem (liberalci in samostojneži) pa 3875 glasov.

Izid je sledeči: V Ljubljani je dobila od 48 odbornikov JDS 18, SLS 10, NSS 8, kom. 6, soc. 5, samostojneži 1. V Mariboru od 40 odbornikov socialisti 13, NSS 9, SLS 7, JDS 7, kom. 4. V Celju JDS 12, socialisti 10, NSS 6, SLS 4. V Ptujju SLS ni postavila svoje liste, temveč je volila s NSS. Dobili so socialisti 11 odbornikov, NSS 6, JDS 7.

To so dosedanje trdnjave liberalizma prešle v roke drugih strank. Slovenska mesta pa so s tem pokazala, da o gnilem in pogubnem centralizmu ne marajo nič vedeti.

Še hujši bo poraz liberalcev in samostojnežev na deželi.

Volilne sleparije.

Od vseh strani se nam poroča, kako so samostojneži sami podpisavali na svoje kandidatne liste naše može, ki so o tem šele zvedeli, ko je bila lista že vložena. Po mnogih občinah namreč ni dovolj samostojnežev, zato so morali skrivaj podpisavati naše, da so sploh mogli listo vložiti.

Liberalni okrajni glavarji, ki imajo od vlade nalog volivne sleparije samostojnežev podpirati, nečejo kljub preklicem list vračati v popravo, češ kar je potrjeno, je potrjeno.

Zato pozivamo naše somišljenike, naj za vsak tak slučaj narede vlogo na državno pravdnostvo (brez kolka), ker je vsak ponarejen podpis kazniv po kazenskem zakoniku (ponarejanje javnih listin).

V vlogi navedite kot prič predstavitelja ponarejene kandidatne liste in njegovega namestnika, dalje dotično osebo, katere podpis je ponarejen. Če imate še kakšno drugo prič, je tudi dobro.

Ne opustite tega! Če bomo pustili, kako se bodo očitno kršili zakoni, potem smo sami krivi, da bodo nepoštenjakoviči in moralno propali ljudje imeli vedno večjo besedo v javnosti in pošten človek niti spregovoriti ne bo smel. Plevel je treba takoj začetka s korenino ruvati, drugače nam celo njivo izkvari.

Uradne sleparije.

Tako turških volitev pri nas še ni bilo, kot so sedanje občinske. Pozna se, da smo na Balkanu in da sedijo pri vladnih mizah gospodje, ki nimajo niti zrna nepristranosti v sebi. Vsi okrajni glavarji se na povelje deželnega predsednika kosajo, kdo bo hujše prelamljal volivno svobodo.

Na tajništvo SLS kar dežejejo dopisi, kako so samostojneži ponarejali podpise, kako romajo preklic za preklicem na okrajna glavarstva, a okrajni glavar se niti ne zmeni zato in listo kljub temu potrdi. Tako je v neki občini od 16 kandidatov samostojne stranke prišlo na glavarstvo 15 preklicev, a lista je ostala.

Na drugi strani se pa okrajni glavarji sami na vse pretege trudijo, da si samo izmislijo kako senco na našem kandidatu in ga črtajo. Če naš predstavnik zoper to ugovarja in dokaže krivičnost takega postopanja, se mu odgovori: saj se lahko pritožite zoper volitve.

Kmetje, tudi tu vidite, kaj je centralizem z uradništvom, ki je odvisno samo od Belgrada. Velika nevarnost je, da se tudi drugih postav niti vlada ne bo držala in bo tako sčasoma naš kmet popolnoma na milost in nemilost izročena slovensko-turškim janičarjem.

Kmetje, hočejo vam vzeti vse — premoženje in kar je še več vredno — svobodo. Neizprosni boj proti tej balkanski povodnji, sicer bo postala cela Slovenija — turška pokrajina.

Delo naših poslancev.

Poslanec Škulj je vložil na trgovsko ministrstvo upit, v kateri opozarja trgovsko ministrstvo, da isto vse podvzame pri sedaj se vršečih trgovskih pogajanjih z Italijansko komisijo, da se zajamči krošnjarijem iz kočevskega okraja pravica, ki so jo prej vedno imeli, da bodo smeli prosto krošnjariti izdelke domače lesne obrti in lincarsko robo. Tozadevna vloga se je predložila tudi predsedniku iste komisije. Poslanec Škulj je vložil na ministrstvo za šume in rude poziv, da se iz velikih zemljišč grofa Auersperga in kneza Auersperga v kočevskem okraju izposluje kolikor nič nizka cena lesu, ki ga rabijo ljudje za izdelovanje razne lesne robe. Isti poslanec je vložil daljše vloge na vojno ministrstvo za polajšanje oprostitev vojaške službe in za omogočenje skrajšanega roka kot tudi za premešitev naših vojakov iz balkanskih pokrajin v Sloveniji. Isti poslanec je ponovno posredoval glede gradnje železnice Kočevje—Brod, ki je sedaj sprejeta. Akcijski odbor, ki je že vse pripravil, začne s predelji takoj. Kolikovega pomena bo le ta železnica za vso Slovenijo, a še posebej za doslej zapuščenji kočevski okraj. Poslanec Roškar in Nemanič sta nastopila za naše vinogradnike, da se prepreči uvoz italijanskega vina v našo državo, kar bi bila velika škoda za naše vinogradnike.

Poslanec Škulj je protestiral proti razpustu par občinskih odborov, ki jih je razpustila deželna vlada tik pred volitvijo brez vzroka, ker je bil glavni cilj strankarstvo, s čemur se tepta ljudska pravica.

Vse one, ki se obračate s prošnjami za posredovanje na Jugoslovanski klub, prosimo, da ob enem sporočite, kdaj ste vložili prošnjo, na katero oblast in če le mogoče prepis prošnje, opozarjamo, da pravilno kolekujete vsako prošnjo, ker drugače se prošnja sploh ne upošteva.

Tajništvo Jugoslovanskega kluba.

Nova cvetka iz sokolske vzgoje.

Preteklo nedeljo je imel naraščaj radovljiškega sokola zlet na Breznico. Z njim sta bila dva gospoda, neka godpodična in neka starejša gospa. Z večernim vlakom in v istem vagonu se je peljal tudi dr. Kulovec. Eden izmed obeh gospodov, ki je bil očitno nekak voditelj celega zleta, je začel takoj kazati svoje vzgojeslovne sposobnosti. Vpričo osem do desetletnih dečkov je prepeval ljubavne pesmi, vmes je pa metal, menda v »vzpodbudo« mladim src, prave debele kletvine. Navzočnost duhovnikova mu je še bolj razvnela sokolsko srce. Kot »izobražen« sokol, ki pozna oliko in takt, se je moral takoj z besedami obregnuti v dr. Kulovca, ki mu ni dal za to niti najmanjšega povoda. Pozval je nato naraščaj očitno z namenom, da bi izzivali dr. Kulovca, naj prepevajo razne sokolske pesmi. Dečki so ga poslušali. Par dečkov se je izzivalno postavilo in so prepevali, drugi so metali plahe poglede na navzočega duhovnika. Voditelj se je pa med tem kar kosal, kako bi čim veličastnejše pokazal svojo vzposobljenost za naraščajškega voditelja in spremljevalca. Preklinjal je na vse strani svojo trditvev, češ da je sokol nad vse imeniten, podpiral s prav ostudnimi laškimi bogokletstvi. In to vse vpričo naraščaja, ki ga je, kakor je bilo videti, v vsem poslušal. Preden je v Lescah izstopil, se je še rotil: »Sokol ne bo poginil. Danes bo še en par ubitih.« To je bil očitven poziv na dejanske napade in nekak opomin mladini, da naj proti duhovnikom nastopa tudi dejansko. Uboga mladina, ki je izročena vplivu takih ljudi. To je prava visoka šola sirovosti. Še bolj so pa obžalovanja vredni stariši, ki si drznejšo izročati svoje otroke v te visoke šole sirovosti in protikrščanskega duha. Pripominjamo, da imamo priče na razpolago, ki so vsak dan pripravljene s prisego potrditi, da so se dogodki prav tako odigrali, kakor so zgoraj popisani.

Nasilje nad Kmetijsko družbo.

Sedaj vladajoči liberalci in samostojneži hočejo na vsak način spraviti vse pod svojo komando; Tako so se spravili nad kmetijsko družbo. Našim bralcem je dovolj znano, s kakšnimi nasilji so se vršili ponekod občni zbori kmetijskih podružnic, kako so s pomočjo pesti in razbijanja, dalje s pomočjo najrazličnejših sleparij dobili večino v nekaterih močnejših podružnicah. Ko je hotel prejšnji odbor v tem oziru narediti red, so se samostojneži zbalili in so zato pri svoji izdajski kupčiji v Belgradu zahtevali od vlade to plačilo, da jim izroči kmetijsko družbo v roke. In to se je zgodilo. Vlada je popolnoma protipostavno razpustila odbor kmetijske družbe, postavila komisarja ter razpisala volitve s prejšnjimi delegati, kar je naravnost proti družbenim pravilom. Toda kaj se liberalci menijo za paragraf, če je proti njim.

Novo volitve — protipostavne seveda — so se vršile 28. aprila v Ljubljani.

Kljub temu, da je bil ogromen del samostojnih delegatov izvoljen po raznih sleparijah in nasilje, so dobili kandidati Jugoslovanske kmetijske zveze večino 56 glasov. Ker pa so volili štajerci posebej in Kranjci posebej, so kljub tej naši večini dobili samostojneži predsednika in 11 odbornikov, Jugoslovanska kmetijska zveza pa 1. predsednika in 8 odbornikov.

Predsednik kmetijske družbe je za sedaj Gustav Pirc, I. podpredsednik Evgen Jarc.

Jugoslovanska kmetijska zveza ne pripoznava postavnosti te volitve in bo svoječasno izvajala vse postavne posledice.

Razgled po svetu.

NASILJE RESKIH FAŠISTOV.

Na Reki so 24. aprila imeli volitve v ustavodajno skupščino. Nastopili sta predvsem dve stranki: Fašisti, ki bi Reko radi Italiji priklopili, so pri volitvah propadli. Dobili so 3600 glasov manj kot pa nasprotna stranka, ki hoče, da naj bo Reka še za naprej samostojna. Za to drugo stranko so glasovali tudi Slovani. Ko so fašisti videli svoj poraz, so povzročili velike nemire in nasilja. Proglasili so vojaško diktaturo in volitve razveljavili. Sedaj s silo vladajo nad večino prebivalcev. Zlasti tamošnjim Slovanom pod njihovo vlado slaba prede. Vprašanje je, če bo Jugoslavija radi »iskrenega prijateljstva« z Italijo k vsemu temu molčala.

ITALIJA MOLČI

k reškimi dogodkom, ker vada tako teče na njen mlin. — V Italiji sami so zopet večji delavski nemiri in stajke. Požgali so delavsko zbornico. Radi tega in ker vlada nič ne ukrene proti fašistom nezadovoljnost vseh treznejših še bolj narašča. — Trgovska pogajanja Jugoslavije z Italijo so prekinjena, kakor so to naši poslanci zahtevali, dokler nam ne izroči vsega ozemlja, ki nam gre po rapalski pogodbi.

VOLITVE V NEMŠKI AVSTRIJI

Na Niže Avstrijskem so imeli volitve v deželni zbor. Krščanska socialna stranka je dobila nad polovico vseh mandatov. — Tiroli so volili za priklopitev k Nemčiji. Za združitev z Nemčijo jih je glasovalo 144.342, proti pa 1794. Po volitvi so državne mejnike izruvali. Francija je radi teh volitev protestirala. Anglija pa pravi, da se še to ne izplača, češ: naj le volijo, združili se itak ne bodo, dokler tega ne dovolimo mi, ki imamo moč v rokah.

PRITISK NA NEMČIJO

od strani zaveznikov je vedno večji. Nemčija je poslala nove predloge, ki so jih zavezniki zavrnili kot nezadostne. Sam ameriški predsednik Harding je Nemčiji svetoval, naj več obljubi. Francija se že pripravlja, da zasede zopet nove pokrajine. Nemčiji očita slabe nakane, ker se ta prava razorožiti. Nemčija pa trdi, da bi to prav rada storila, a da se boji Poljakov.

GRŠKO-TURŠKI BOJI

se še vedno nadaljujejo. Turki baje v Mali Aziji prav dobro napredujejo. Grki pa se menda pripravljajo na ofenzivo proti Carigradu. Ententi pa to menda ni všeč, ker imajo mogočni zavezniki s Carigradom svoje namene.

Sirom domovine.

RAKA.

Samostojna trudjava na Raki se podira. — Od zadnjih novembarskih volitev so bili tukajšnji samostojneži popolnoma pijani svoje smage. Mi.

alili so, da bo šlo tudi pri občinskih volitvah tako, pa so jo že zafurali. Predsednik samostojnih je končno spoznal svoje tiče in njim pokazal hrbet, kar je tudi prav storil kot res pošteno krščanski mož. Kar je zagrizenih liberalcev zraven pri »slabostojnih«, so mu najbolj zamerili to, da njegove hčere sodelujejo pri igri katol. izobraževalnega društva v župnišču. Kar smo pričakovali, to se je tudi zgodilo. Vedeli smo, da se dolgo ne more taka mešanica skupaj obdržati. V samostojnem gnezdu zdaj vre, se kregajo in jezijo, ker so svojega predsednika uvrstili spredaj. Radi bi mu dali brc, pa sedaj ne gre več. Zavedni Račani! Vsi na delo za zmago Kmečke zveze. Nebodite malo-dušni kot 28. nov. to pot bomo sigurno zmagali, samo vsi na voliče 12. maja. Kdor ima količkar pameti v glavi, ne bo volil liberalnih magnatov. Takim nemoremo zaupati občinskega imetja, ki gledajo samo na svojo korist. Čuje se, da že sedaj precej smrdi v občinski upravi. Mi hotemo tu napraviti red — kdor je zato, mislim, da vsi — tisti volite listo Kmečke zveze. — Zaveden Račan.

ST. PETER PRI NOVEM MESTU.

Za danes pa nekaj čisto malega! — Če kdo Feli kupiti posebne sorte prašiče, naj se obrne na naslov: Frane Salehar, kmet in ognjevit pristaš SKS v Sevnem 7, zednja pošta St. Peter pri Novem mestu. Prodajalec jih je pripravil pripeljati kupcu na dom lastnoročno v šajtergi. Če kdo s kupljenim blagom ne bi bil zadovoljen, ga sme takoj vrniti pod tistimi znanimi pogoji, katere je moral Salehar za dobro vzeti pri svoji prvi tozadveni barantiji dne 26. aprila 1921. Pa le hitro!

MIRNA NA DOLENJSKEM.

Dne 1. maja se je vršil tu shod Kmečke zveze. Govoril je g. Komljanec iz Ljubljane o izdajstvu samostojnežev v Belgradu, kateri so prodali slovenskega kmeta srbskemu centralizmu. Kmetje so se glasno obsojali to grdo početje liberalnih samostojnežev, radi katerih bo moral slovenski kmet plačevati neprimerno višje davke, kot bi bilo treba, če bi imeli samoupravno Slovenijo. — Za občinske volitve smo pripravili. Lista samostojnežev je snežena od vseh vetrov; a med njimi sta dva verižnika, ki sta bila obsojena; sedem kandidatov se je opovedalo, ker so jih brez njihovega dovoljenja napisali na listo. Toda glavar kljub temu neče razveljaviti liste, ker ima pač nalog protipostavno podpirati samostojneže. (Naznanimo vse skupaj na državno pravdniki! Op. ured.)

Z DVARA PRI ŽUŽEMBERKU.

Odkar imamo nabite kandidatne liste, je vedno dosti zabave pred občinsko desko. »Slabostojnež« se jezijo, češ kaj nas je treba kazati ljudem, naši se pa zabavajo nad njihovo »korajžec«. Ze ime je korajžno. Hencajte vendar, vsa samostojnost se je stekala skupaj na Dvora, sam general Carli je napravil bojni načrt in še vojvoda Vedernjak ga je prišel pregledat in potrditi, nazadnje se pa skrijeje za plot duhovitega imena »stranka kmetovalcev, obrtnikov in delavcev«. Ej, g. Može, kam ste pa »samostojnost« djali? Ali jo boste v svoji trgovini prodajali sedaj ko vam valed kmet. društva ne leče več tako hitro tisočaki skupaj? Sicer bi pa bilo bolj odkritosrčno, ko bi zapisali »stranka birtov, vojnih dobičkarjev in njihovih zapeljancev«. Ravno na sredi imate liberalnega zagrizenca učitelja Dekvala. Povejte no, kam to spada, ali med kmete, ali med obrtnike, ali med delavce? Kolikor mi vemo, je on kmet le, o kolikor se iz njega norčuje, ker strastno zagovarja nesrečni centralizem, pogubo kmeta in se ogreva za sokolsko vzgojo otrok. Gosp. Može, ta kandidat vam ne bo polnil volivne skrinjice, kakor vam samostojnost vaše prodajalne ne polni več. Pa bi raje še onega gostilničarja vzeli na listo, ki ste ga izpustili, da bi imeli prav vse v občini. Tudi kak verižnik bi se še dobil ali vojni komisionar, čeprav imate na svoji listi še tiste, ki so nam med vojsko žito in živino pobirali. Grdo pa je, da ste s svojim slepomišljenjem zapeljali nekatere nezavedneže, ki se sedaj nevoljno praskajo za ušesi, ko bjejo na občinski deski. Dekval je glavna reč »šarska gonja«, ki jo vidva prav lahko uganjata, ker imate od sedaj milijone. Dekval pa mastno službo iz naših žepov, a težko da bi ta gonja koristila nekaterim drugim, ki bi pač morali premisliti, predno se postavijo v nasprotje proti ogromni večini ljudi, od katerih žive. Sicer pa bomo volivci poskrbeli, da bodo prav redki izvoljeni iz korajžne kompanije »slabostojnežev«.

RUPA PRI KRANJU.

Liberalni samostojneži, ki so za občinske volitve delali kandidatno listo v prinskovski šoli, so soglasno obljubili, da bo Rupa na njihovi listi dobila zastopnika vsaj na 9. mestu. Sedaj se je pa pokazalo, da so Franceta Skofice postavili v zasednih na 15. mesto. Prof. Košnik, učitelj Luznar in drugi agitatorji, kdo sme vašim besedam še kaj verjeti? Še tisti, ki ste jim z zvijačo izvalili podpise, vas ne marajo. Rupa bo soglasno volila Slovensko ljudsko stranko in oddala kroglice v drugo skrinjico.

PREDOSLJE.

V nedeljo, dne 8. maja se vrši ob 8. uri popoldne volilni shod v našem Ljudskem domu. Vabljeni vsi somišljeniki Slovenske ljudske stranke iz cele občine. V ponedeljek, 9. maja gremo vsi volit. Naša skrinjica je druga. Ker nosi prva skrinjica za občinske volitve varljivo ime: »Kmečko delavska zveza«, zato izjavlja odbor tukajšnje »Kmečke zveze« in zastopstvo »Delavske zveze«, da krščanski kmetje in delavci s to listo nimamo ničesar opraviti. Člani Kmečke zveze in Delavske zveze pripadamo k Slovenski ljudski stranki in bomo volili v drugo skrinjico. To izjavljamo zato, da ne bo kake zmot.

NAKLO.

Francek iz Podbrezja in užaljeni mož iz Naklega sta za občinske volitve proti prvi, to je naši skrinjici nastavila drugo s napisom: Gospodarska skupina. Okrajno glavarstvo v Kranju je pa sponočilo vladi v Ljubljani in v Belgradu, da je to pravzaprav prikrita Samostojna stranka. Ker bodo v Belgradu razvedzali o tem glasovali, ali nam Slovincem puste kaj pravice ali nič, je vsak glas za tako listo pljunek v lastno skledo, ali udarec v obraz vsem Slovincem. Torej brez zamere! Tu so ne gre zato, ali je kdo osebno užaljen, ampak zato, da z našimi glasovi ne damo poguma belgrajskim centralistom. Če bi vas imeli, še tako radi, nam v najslavesnejšem trenutku slovenske zgodovine naša vest prepoveduje glasovati za stranko pod imenom »Gospodarska skupina«.

ŠMIEHEL PRI ŽUŽEMBERKU.

Žužemberška gospoda na različne načine pozikusa pritegniti nase šmiehelske volivce, dobro namreč, da jih doma v Žužemberku preveč poznajo, da bi jim še kdo zaupal. Zadnje dni so začeli trositi po vaseh najrazličnejših obljub, o katerih sami vedo, da jih ne bo mogoče nikdar uresničiti. Pa kaj zato, da le nekaj privabijo, v sredstvih niso ti gospodje prav nič izbirčni, kakor je prav dobro pokazal zadnjič notar Carli v Zagradcu, ko je moral snesti svojo besedo! Za vabo šmiehelcem so si izmislili sedaj ti gospodje, da bo samostojna stranka izposlovala, če zmaga ona, da bo dolg za novo farno cerkev plačala cela občina in ne samo šmiehelska fara — glede cerkve tole v pojasnilo: kakor splošno znano, smo kljub silovitemu nasprotovanju ravno sedanjih samostojnežev dobili v Šmiehelu cerkev, da malotaki, kljub temu, da večina Šmiehelcev za cerkev ni skoro ničesar prispevala. Ceh stavba je seveda stala 80.000 K. Kako se je torej za Šmiehel vendar ogromna vsota plačala? Poslušajte! V tem oziru smo Šmieheli velike zahvale dolžni gosp. žup. Zupančiču, g. žup. Gabršku, g. bivšemu načelniku stavbenega odbora Kastelicu, gg. Pečjaku in Skufcu in še nekaterim zelo maloštevilnim Šmiehelem. Ti so namreč s brezprimerno pridnostjo in požrtvovalnostjo na različne načine, s pobiranjem od hiše do hiše po skoro celi Kranjski, s pismenimi prošnjami za podpore, gosp. župnik Zupančič tudi z znatnimi lastnimi prispevki spravili skupaj približno 60.000 K, za preostalih 20.000 K so vložili prošnjo na verski sklad, in ta jim je dovolil 20.000 K brezobrestnega posojila. In sedaj je torej na novi cerkvi dolga celih 20.000 K, za sedanjí čas in v primeri s cerkvi gotovo nad vse neznatna vsota (če bi plačevali vsi enake, ne pride na osebo niti 80 K! Zato pa, da je mogel postati en samostojnež minister, boste plačali na osebo nad 150 K!) Mogoče je celo, da nam niti teh 20.000 K ne bo treba plačati, ker je verski sklad prenehel in bomo torej dobili cerkev čisto zastonj in to kljub najhujšemu nasprotovanju današnjih samostojnežev. Samostojnim bi bili mi seveda zelo hvaležni, če bi nam morda izposlovali, da bi nam teh 20.000 K v slučaju, da jih bo treba plačati, vrnila res cela občina in ne samo šmiehelska fara. Toda poglejmo, ali je to tudi mogoče; kajti nobenega pomena nima, da sami sebe goljufamo, če bo pa treba vseeno plačati. Ali je to-

rej mogoče na kak način, da bi občinski odbor sklenil, da prevzame ta dolg cela občina? Računajmo! Občina Žužemberk ima nad 1000 volivcev, Šmiehel okoli 140. Če bi se torej vsi Šmieheli zedinili, šli vsi na voliče in vsi oddali kroglice za iste odbornike, bi dobili na ta način 4 odbornike, Žužemberčani in Hinjeji skupaj pa bi dobili 20 odbornikov. 4 proti 20 torej! In mislite, da bodo Žužemberčani in Hinjeji v svoj žep pljuvali in sami sebi darke nakladali za Šmiehele? Jaz mislim, da uvidite sedaj, da je to gola zvijača, s katere si upajo žužemberški gospodje pridobiti nekaj glasov, da bi njihova zvezda tako močno ne otemnela. Pameten človek pa bo že po preizkušnjah, ki smo jih imeli s samostojnimi deseti, uvidel, koliko jim je zaupati: kje je republika, kdo nas je izdal Belgradu, zakaj ste glasovali za vojake, zakaj ste podarili turškim grajščakom 1200 milijonov, zakaj ste zatajili, da smo Slovenci, da hočemo doma sami govoriti. Tega seveda niso storili naravnost ne Jurkatov Nace, ne tisti, ki za njim gredo, pač pa tisti, katere so oni izvolili in katere še danes priporočajo!

IZ OBČINE ZMINEC NAD ŠKOPJO LOKO.

Naša občina je kmečka in nismo se brigali ali celo spuščali v kake strankarske boje, dobro vedo, da bi bilo to na kvar prijateljskim odnosa- jem do sosedov in občanov sploh. Volili smo svojega župana vedno v dobrem prepričanju, da za nas ni sposoben kak vojni dobičkar ali visoko letiči »frakar«, ki se šele pred volitvami štuli v naše vrste in trka na prsi, češ da je kmet.

Z bližajočimi se občinskimi volitvami so se pojavili v naši občini liberalci z lepo donečim naslovom »Samostojna kmečka stranka« in so tako poleg Slovenske ljudske stranke tudi »samostojnež« sestavili in vložili svojo kandidatno listo. V kolikem obsegu so ti »samostojnež« res samostojni, ve prav dobro tisti, ki delovanje samostojnih poslancev v Belgradu zasleduje, ko prodajajo naše kmečke koristi za kupnino časti in ministrskih stolčkov, samo da njim nese.

Preglejmo si to kandidatno listo »samostojnih liberalcev«. Posestnik Frane Rupar p. d. Župea od sv. Andreja, je bil neprašan proti svoji volji vpisan na kandidatno listo, istotako je Jojkarjev iz Zminca zahteval izbris iz te listi. Gotovo jim je pri sestavi šla trda — šlo jim je le zato, da izpolnijo listo, ker jim je somišljenikov zmanjkalo, računali so pa tudi na to, da nepravilno vpisani za nepostavni korak »samostojnih liberalcev« ne bodo zvedeli ali pa da sploh proti temu ne ugovarjali. Nadalje so sprejeli v listo Stanonik Janeza iz Loga št. 4, ki je za že mrtev — menili so najbrž Jurja Stanonika; to je dokaz, da tudi tega niso vprašali, če ga smejo sprejeti v listo in če bi ga bili, bi bila pomotna krstitev iz Jurja na Janeza nemogoča.

Nosilec liste je Bernard iz Hoste, p. d. Malča-dež. Tako bi morali gorjanci in oni iz poljanske doline po opravljeni pri županstvu hoditi skoz Sket-joloko v oddaljeno Hosto. Lepa hvala za vaš trud, gospodje v obsegu z liberalci.

Kot drugi kandidat je nam dobro znani Hribnik Franc ali Zagar iz Dobrave (Puštal). Če bi sicer proti nikomur ne imeli svojih pomislekov, jih imamo proti njemu. Znan nam je, kako je opravljal posle komisarja med vojno in kako je delil sladkor iz aprovizacije, medtem ko so naši sinovi krvaveli po frontah, dočim se je on grel doma za pejo. Vojna ga je izkopal iz finančnih težkoč, pred vojno je bilo samo malega vetriča potreba in Zagar bi dogospodaril in ko bi sploh Puštalskega barona ne bilo, ki mu je med vojno prodajal godne komplekse za posekati, bi Zagar že kljub vsemu ne bil na stališču »vojnega dobičkarja« kot je danes. Nismo mu nevoščljivi, omenjamo le zato, ker pozna male posestnike in bajtarje la- takrat, če kaže komu spustiti žilo. Bajtar Bubleš v Puštalu je imel njivo, ki se mu je zahotela. Nagovorjal ga je, da bi mu jo prodal in ker ni dosegel svojega namena, je Bubleša opijanil, da mu je »stojnj« prodal njivo v tem stanju za devet tisoč, dočim se ceni na dvajset tisoč in ko je Bubleš svoj podpis pred notarjem odrekel in zahteval, da so ta kupčija razdere, ga je Zagar s pretenjem str- žil, češ, da bi mu jo prodal in bo še eno njivo dobil od Bubleša. — V neki seji občinskega odbora je pri- šla rešitev prošnje neke vdove, koje mož je padel v vojni, za podporo. Zagar se je takrat zaničev- no izrazil, češ, »teh prokletih beračev se pa človek res ne more odkrižati.«

Iz vseh teh ujezgovih dejanj sledi, kaj imajo pričakovati od njega bajtarji in sploh revnejši slo-

ji in naše geslo bo in ostane, da nam nikoli nupanih ne boš. S kroglicjo v roki hočemo to pokazati, spustili bomo kroglice na dan volitve v prvo skrinjico. — Naj nikdo ne izostane, vsi na pan. Naš župan bo g. Rupar, p. d. Hekar iz Bodovca, ki vsakemu rad pomaga brez razlike s svetom in dejanjem in se ne bo treba uklanjati ošabnim vojnim dobičkarjem in adjutantom Jožkovega Franca. Kmetje-volilci.

SMIHEL PRI ŽUZEMBERKU.

V nedeljo, dne 24. t. m. sme imeli v Smihelu javen shod. Govoril je g. Zužek, ki je pa takoj v začetku obljubil vsakemu, kdor se oglasi, pristo besedo. Na shod je prišel tudi vodja samostojnih, notar Carli. Komaj pa je začel g. Zužek s govorom, je notar Carli, »brhitna glavca, brá uvidel, da dokazi g. Zužka drže kakor pribiti, da prihajajo na dan vsa slavna dela poslancev SKS v Belgradu in da bi to njemu in vseh žužemberških gospodi utegnulo precej škodo napraviti in da nasproti dokazom s besedo ni druge rešitve, kakor močna pest. No, da so samostojni v tem oziru mojstri, so pokazali še drugod. Če pa na ta način pride res resnica na dan, to je pa drugo vprašanje. — Ob enajstih je otvoril g. Zužek javen shod v Zagradu. Seveda je prišel tja tudi največji prijatelj kmetov (to se pravi prijatelj njihovega denarja, ki ob priliki raznih benitovanskih pisem, pogodb, prošnji itd. bogato teče v njegov žep — saj se poznamo) notar Carli s svojimi zvestimi in že preizkušenimi bojovníki s Smihela. Toda joji g. Zužek je dal poklicati orožniško asistenco in notarju Carliju so vsi upi splavali po vodi, srce mu je začelo močno biti in skakati in mu nazadnje skočilo — v hlače, tako da je med celim dve uri trajajočim govorom g. Zužka mogel spraviti iz sebe samo en pošten stavek, katerega pa ga mora biti, če ima še kaj poštenosti, še danes sram. Ko je namreč g. Zužek razkrival ono umazano kupčijo, katero so podpisali samostojni in po kateri so naprtili davkoplačevalcem 1200 milijonov kron (na vsakega državljanca, najslabjega in na starega očeta pride na ta način nad 100 K davka: če računamo, da po milosti liberalcev plačuje Srbija veliko manj davka, kakor mi ta, najbogatejša pokrajina v naši državi, Vojvodina, davkov sploh ne plačuje, potem lahko mirno računamo, da pride na vsakega Slovenca 150 K ali na družino s sedmimi člani 1050 K. In ko je potem razkladal, da so slovenski samostojni kmetje obljubili to gorostasno vsoto turskim graščakom, ki so prav do konca vojske stiskali ubogo krščansko rajo v Bosni in to samo zato, da bi mogli politični te nesrečne klerikalce iz vlade, kjer bi potem tudi še zanaprej tako lepo gospodarili s denarji ljudskih žuljev in bi jih v tem ne mogel nikdo ovirati. Seveda davke bo plačal kmet in ne gospodje notarji, mesarji in gostilničarji, ki sedaj vodijo politiko samostojne stranke. Notarju je prihajalo vroče, g. Zužek reče naravnost v njegovo maso, v njegov žep, pogledal je okrog in štel pesti svojih... toda orožniki! S pestmi ni nič, treba bo besede. Toda kaj, vse je do pičice res, kakor je razložil g. Zužek; da je moral šleva vse izvohati! V takem slučaju je vse dobro in če se le v lažjo da pomagati, bo dobra tudi laž. »Dr. Korosec je Turkem ravno toliko obljubil, kakor smo jim mi dali, če bi le šli v njegovo vlado...« — G. Zužek je na to čisto mirno vzel zapisnik in svinečnik in prenil g. notarja, naj ta zadnji stavek še enkrat ponovi. Kurja pot oblije g. notarja, sedaj je še bolj v neprijetnem položaju; sedaj bo treba tajiti. »V malcu se dvakrat pove, kjer so bob melje.« Nato g. Zužek: »ako! Jaz eno stvar povem, pa če je tista stvar res, je povem še enkrat, dvakrat, trikrat, kolikorkrat hočete. En notar iz Žužemberka pa se boji pred pričami ponoviti, kar je bil trdil, Mojke, jaz mislim, da iz tega samo sledi, da tista stvar ni resnična!« Tako je imel notar Carli zaenkrat zavezana usta. Seveda samo zaenkrat. Ko g. Zužka ne bo zraven, bo zopet lahko govoril kakor bo hotel, saj ve, da bodo nekateri samo kimali in mu nobeden ne bo mogel ugovarjati. Smihel bo seveda še naprej verjel njemu in njegovim gostilničarjem. Na vsi, pa tudi samostojni kmetje, bomo nosili težke posledice samostojnega gospodarstva. Pa je že tako: kakor si človek postelje, tako bo ložal.

IZLET NA MIRNO.

Bral sem po časopisih, da Mirni napredujejo. Pa sem si mislil, grem pa pogledat, če so res tako naprednjaki. Še prej, ko pridem na Mirno, se pripelje nasproti zaporedoma več kolesarjev. »Kam pa tako dirjate, ali imate kolesarsko dirko?« vprašam. — »Gremo agitirat

za Samostojno kmetjsko stranko.« — »Za kaj se pa poteguje Samostojna kmetjska stranka?« vprašam nadalje. — »Za avtonomijo!« — »Kaj pa je avtonomija?« — »Z avtomobilom se bomo vozili, kamor se bomo hoteli.« — Taki so agitatorji, ki nič ne vedo. Na Mirni zvem, da se neko pičice društvo, ne vem, kako se jim pravi, ali so krokarji ali škranjčki ali čuki ali kako se jim reče, uče pogrebno pesem, da bodo Slovensko Ljudsko Stranko pokopali. Jaz pa pravim, naj se nauče rajši za Samostojno kmetjsko stranko, jim bo bolj prav prišla. Njih gnezdo je v šol. Dva dni sem se mudil, obe dve noči so imeli skušnjo na vasi.

NAKLO.

Neverjetno, pa vendar resnično, da se je ustanovila tudi v Naklem SLS nasprotna Samstranka zvrta pod imenom Gospodarska skupina. Ustanovila se je zadnji dopoldan z veliko težavo pri g. Barletu. Dobro, da si je izbral tako zvite agitatorje, da so šli od hiše do hiše. Kar veselje jih je bilo pogledati, posebno kadar so jih spodili brez uspeha naprej. Baje so povpraševali po Dvakovem Petru, a žal, da ga ni bilo doma, menda je šel ravno na izlet. Ta Gospodarska skupina ne hrepeni po drugem, kakor po občinskih stolčkih. Eden izmed tistih je g. Zaleto, ki je komaj čakal, da mu pomiga Samostojna oziroma Gospodarska stranka. G. Barle pa kar doma za mizo sedi pa urce šteje, koliko je še do županskega stolčka. Mi pa mu svetujemo to, da naj najprvo v svoji hiši napravi red in mir, da ne bo njegov starejši sin stanoval po sosednih hišah. Za duhovne preganjati in jih kleti, tudi g. Barle ni na zadnjem mestu; g. župnika je obkladal s ta črnim h... Le škoda, da mu še v takih okoliščinah na strani stoji. Velik sovražnik je bil tudi prejšnjega g. kaplana. Lep moč je to. Torej Naklauci, le pogumno vsi na volišče in volite vsi SLS v prvo skrinjico, akoravno Poličarjev očka malo po Gospodarski diše. — Somišljeniki SLS.

OD SV. DUHA V STAROLOŠKI OBČINI.

Takega imenitnega samostojneža pa nima Slovenija, kot je naš Janez Zakotnik, po dom. Anzelc iz Starega Dvora. — Celó z ministrom Puceljnom sta si velika prijatelja. Toda naš Naši domači samostojneži pa Anzelca ne cenijo tako visoko, ker so ga na svoji listi napisali šele na 21. mesto, tedaj med kandidate, kateri imajo že naprej spisan mrtvaški list. Res, ne hvalježi so naši samostojneži! Vsaj bi bil Anzelc vendarle najboljši župan Starološki. Skrb za občino ga sedaj pred volitvam razjeda noč in dan. Mož je izvedel, da je SLS občinski odbor podpisal 9000 K vojnega posojila. Ker pa občina šteje 3600 prebivalcev, je Anzelc izračunal, da tudi na njegovo čestito osebo pride 2 kroni 77 vln. vojnega posojila. Ta velika vsota mora Anzelca in vse samostojneže spraviti na kant. Zato mož nima miru, kolovrati po noči in po dnevi okoli ter agitira od hiše do hiše zoper zapravlivo Slov. Ljudsko Stranko. Mož se nam v resnici smili. Ker smo pa Slov. Ljud. strankarji dobrih src, smo sklenili, da bomo takoj po volitvah za Anzelca in njegovo družino zložili celo 20 K, da vsled vojnega posojila ne pride Anzelcov dom na boben. Kar bo pa mož pri agitaciji za samostojneže čevljev strgal in si jezika zbrusil, zat oga pa bodo nagradili njegovi strankarji, ki so mu, kot rečeno, že naprej pokazali svojo hvaležnost s tem, da so ga na listi zapisali med propadne kandidáte. Zato volivci SLS, brez strahu vsi na volišče! Svoje občinsko gospodarstvo bo naša stranka lahko zagovarjala. Skrinjica SLS bo na prvem mestu.

BABNO POLJE.

Za občinske volitve so se začele za našo vas zanimati tudi stranke nasprotnikov. Kadar ni volitev, navadno liberalci vedo za našo vas le, kadar se ka ka g m a j n a d e l i. Takrat so nas večkrat obiskali in priznati moramo, da se jim je takrat pot imenito izplačala. Prepričani smo pa, da se jim sedanja pot ob volitvah ne bo tako dobro posrečila. Ker bi pač moral na glavo pasti vsak Babnopoljec, ki bi volil razne Bančine in Korlete in Vilarje, ker od liberalcev bodo pač izvoljeni komaj ti, Babnopoljce so pa že spravili na listo na tako mesto, da gotovo ne bodo izvoljeni. Škoda se nam zdi mož, ki so se dali vpisati na liberalno listo za

to, da spravijo v občinski odbor ljudi, ki so vse prej, kakor prijatelji ljudstva in ki gotovo za Babno polje ne bodo ničesar storili. Tudi socialisti niso imeli srečne roke, ko so sestavljali kandidatsko listo. Na mesto, kjer bo močje še izvoljen, so postavili tuja Maršiča, ki je še pri zadnjih volitvah brusil pete za liberalce, domačine so pa zopet postavili na mesto, kjer bodo gotovo propadli ali pa za namestnike. Maršič, ta bo pa delal za Babno polje, ta pa ta. Zato pa bodo vsi Babnopoljci, ki hočejo vasi res koristiti, vrgli kroglicjo v prvo skrinjico, skrinjico SLS, ki je postavila na svojo listo moža, za katerega se je izrekla večina Babnopoljcev, in sicer postavila na tako mesto, da bo gotovo izvoljen. Kdor torej noče, da bi Maršič zastopal našo vas v občinskem odboru, bo šel 8. maja gotovo volit in volil v prvo skrinjico. Babnopoljci, pomislite samo to, da je bila ravno naša stranka tista, ki vam je pomagala, da ste prišli pri vožnji do tistega plačila, ki vam gre, in ki so se ga vam branili dati ravno tisti, ki jih vam sedaj liberalci priporočajo za občinske volitve.

Dne 4. aprila smo poživili tukajšnje izobraževalno društvo. Čast zlasti fantom, ki so pokazali, da žele prave izobrazbe. Upamo, da pravo navdušenje ne bo naenkrat minilo, temveč da bo vsak res delal po svojih močeh, da bo društvo res doseglo to, kar nam je g. kaplan iz Starega trga priporočal, da dosežemo. Upamo, da bomo kmalu pokazali, da naše društvo živi in hoče živeti.

SMIHEL PRI ŽUZEMBERKU.

Ker smo zopet pred volitvami, ne bo morda odveč, če izve malo več ljudi zanimiv dogodek iz Smihela, ki je v najožji zvezi s volitvami. Bilo je na dan volitev v narodno skupščino, novembra 1920. Smihelci smo se ravno vračali iz volišča v Žužemberku. Tu treba seveda omeniti, da je Smihel že dolgo veljal in še velja za začetek in konec samostojne politike v žužemberškem okraju; zato so samostojni poglavarji v Žužemberku seveda tudi vrgli vse rezerve v Smihel in so že traktat v ponosom zrli na to svoje trdnjavo; od zadnjega shoda sem se je to zaupanje seveda še potrojilo. Da začnemo, kjer smo bili! Smihelci smo se torej vračali iz Žužemberka, kjer smo vsak po svoje spuščali kroglice in so nam posamezni zaupniki prav pridno gledali pod roke, kam da je kdo spustil svoj glas. Med samostojnimi je vladalo silno navdušenje, češ, sedaj smo jim pa dali! Sedaj je konec vere in bira in davkov in žandarjev in vojske in potresa in kuge in lekote, sedaj smo zmagali mi, sedaj imamo republiko, živijo republikat! (Vse take reči so nam namreč hoteli pred volitvami samostojni izposlovati in še vse hujše so nam obetali). Sredi navdušenja se začne iz Žužemberka sem še slavnostno streljanje. Tedaj pa je bil seveda ogenj v strohi. Veselje je naraslo do vrhunca. In ustno izročilo še danes pripoveduje, da je prišlo tedaj do mečnarje nekaj moč, češ, da na vsak način hočejo nekaj cerkvenih možnarjev, da tako na dostojen način proučajo imenitno zmago samostojne stranke. Seveda niso bili postreženi, kakor so želeli. Toda: Kar Bog stori, vse prav stori, samostojnim samim je ta stvar zelo prav prišla. Iz Žužemberka so namreč kmalu prejeli popolnoma zanesljivo ne ravno razveseljevo poročilo, da samostojna kmetjska stranka nima nobenega poverda, da bi s kanonado proslavljala izid volitev v Žužemberški občini. — Mislimo, da bodo imeli pri občinskih volitvah samostojni še veliko manj poverda, da bi na kakršenkoli način proslavljali izid volitev.

STARI TRG PRI RAKEKU.

Na belo nedeljo smo imeli občni zbor kmetijske podružnice. Zanimanje naših radi nastopa liberalcev drugod je veliko. Naši dobro pripravljani, liberalci nič, ker jim ni za prosep družbe, ampak za politiko. Kakor vselej, tako je bil tudi na tem občnem zboru izvoljen nov odbor iz samih pristašev SLS. — Po občnem zboru smo pa imeli političen shod, na katerem je poročal narodni poslanec Škulj, ki nam je opisal protikmetško delovanje liberalcev in samostojnih. Nad 300 gospodarjev je v navdušenjem odobravaló delo naših poslancev za kmeta in avtonomijo in odločen njihov nastop proti kulturnemu boju. Zaupanje stranki, ki se je na tem shodu z gromovitimi živioklici izreklo, naj bo našim zastopnikom v Belgradu zadoščenje in zahvala, spodbuda pa volivcem

r nadaljnem boju za kmetijske pravice. Dne 8. maja se vrše v naši občini občinske volitve. Na sestanku zaupnikov je stranka postavila svoje kandidate. Popolnoma brez vplivanja, svobodno in samostojno so si postavili naši zaupniki može, o katerih smo prepričani, da bodo skrbeli in storili vse, kar bo v korist lepe naše občine. Vsi stanovi so po strankinem programu zastopani, vsi, ki so zato, da se uniči kapitalistični liberalizem. Zato može, ki ste že z ustanovitvijo vozniškega društva, ki šteje 365 članov, premagali enkrat liberalno ošabnost, na delo, da se posreči njihov popolni poraz. — Kdor pogleda kandidatno listo naših liberalcev, vidi, kako težke porodne težave so imeli pri sestavi. Kmetov nimajo pač pa imajo izmed 24 kandidatov 10 birtov in 4 birtovske sinove. Vsa lista pa kaže, da bi ti ljudje radi zopet kmeta vlekli za nos, zraven pa sebi polnijo žepce s pomočijo raznih špekulacij pri delitvah gozdev in gmoj, pri prodaji in vožnji lesa, pri občinskem lovu itd. Čas sodbe kapitalizma je tu, zato nastopite sodniki — naši može — in pokažite, da nikogar ni, ki bi tem ljudem sedel na limanice. Žeje pa ne bomo trpeli, če liberalci zmagajo!

IZ OSILNICE.

Zakaj Vrtnika in njegove stranke ne bomo volili? 1. Ker je to liberalna stranka. Z njo bi pritrldili centralizmu, kateremu nas je Pucelj prodal. Če bi bil Vrtnik najboljši človek, ga samo radi tega ne moremo voliti. 2. Vrtnik ni preveč varčen za občino: za razne ogledne in pota, tudi nepotrebna, zna mastno računati. 3. Nismo še pozabili, da je bil slab gospodar pri aprovizaciji, rad pa je služil kot živinski komisijonar in živino rekviriral. Ni se pobrigal o pravem času, da bi bilo rekvirirano seno plačano. 4. Mi bi radi imeli za župana odločnega moža, ki ne bo vsakomur pritrldil, če ima prav ali nima prav. 5. V Črnem potoku in na Pungertu so še za Žagarja prosili za priklopitve k Travi. Prošnja je bila ugodno rešena. Medtem je pa postal župan Vrtnik, in izvršitev se je zadržala, češ škoda jih je proč dati, ker so Vrtniku najbolj pomagali do županskega stolca. Ubože žene iz Črnege potoka in Pungerta pa so zato celo vojsko morale hoditi za vsake pol kile cukra 2 uri daleč v Osilnico, mesto pol ure daleč na Travo. Enako liberalci izigravajo Bosiljvo loko in Papeže ter sejejo neslogo. — Kdo pa bo župan, če Vrtnik ne bo? To po pravici skrbi liberalce; med njimi razen Vrtnika ni nikogar, ki bi bil zmožen za župana, to je res. V naših vrstah pa imamo sposobnih toliko, da še vseh kandidirati nismo mogli. — Može, držimo disciplino! Postaviti 32 kandidatov, od katerih bi se nobeden ne bil še komu zameril, ni mogoče. Ne glejmo na osebe, ampak na načel! Saj Vrtnik tudi ni všeč vsem liberalcem, pa jim je le dober, ker drugega nimajo.

ŠT. JANŽ NA DOLENJSKEM.

Veliko razburjenja je povzročilo v nedeljo 24. t. m., ko sta priredila gg. samostojna poslanca Majcen in Mermolja svoj šoh. Po precej obilnem telesu se vidi, da dobro »kmetuje« v Belgradu za nas kmetovalce. — Obadva znata enolisto pesem, čez »farje in klerikalce; Odlikoval se je še posebno g. Majcen v podlih izmišljotinah g. župnika. Da sta pripomnila o potrebi kancelarpara, to se razume. — Ljudje so radovedno povpraševali, naj vendar govorita o njihovem delu za kmeta in kaj je z milijoni, ki jih bo moral plačati slovenski in hrvaški kmet; naj vendar govorita, kako se kupčuje z milijoni za glasove muslimanov in drugih. O tem sta previdno preslišala in niti besedice omenila. — Še se spominjamo shoda SKS, ki se je vršil pred državnozbornskimi volitvami, ko je g. Majcen vpil: Kmet — kmeta! Nas volite in potem se bo cedil v državi med in mleko! — Gospodarji ste v Belgradu, danes že bridko občutimo vaše gospodarstvo mi davkoplačevalci, ko dobimo vsak teden pozdrav od davkarje. Sramujejo se vas vaši pristaži, ker isti ravnatoko trpijo radi vašega nezmožnega gospodarstva. — Sedaj, ko se bližajo občinske volitve, zopet mečete ljudem pesek v oči, da bi jih še nadalje izkoriščevali. Imeli ste občino št. Janž skozi desetletja v svojih rokah. Pokažite, kaj koristnega ste storili za občino! Z dejanji na dan! Lepih besedi in farbarij

smo že sili! Ljudstvo bode govorilo in vas ob sodilo 11. maja s tem, da bomo volili res prave krščanske kmete in delavce v občinski odbor. Ne bomo pa volili gostilničarjev, mešetarjev, inženirjev in raznih »profitmaherjev«. Mi volivci dobro vemo, da ste postavili na sedmo mesto vaše kandidatne liste človeka, ki se je izrazil: »Vse cerkve naj se podero in farji naj drugim potom služijo svoj kruh!« — Vi »verni« samostojni, z vami bomo na kratko obračunali!

SAKUŠAK.

Tudi našim samostojnežem, ali bolje rečeno, »slabostojnežem« ne da njihova politično slabostojna žilica miru ter so se silno razsrdili in v tem groznem srdu nad gorečimi klerikalnimi zmaji seveda tudi sestavili svojo »slabostojno« kandidatno listo, in sicer tako, da se kar čudimo, in sicer so na njej taki »može«, da smo lahko ponosni, ker take liste menda v celi Jugoslaviji ne bodo skupaj zmešetarili. Kajneča, gospod Hanza, trda je šla za podpise ter jih je trebalo tudi pobirati v nedeljo pri cerkvi, ko je bila rana maša, ampak šlo je vendar, čeravno ponekod s sleparijami. — In vi volivci, pa v nedeljo 8. maja vsi na volišče in spustite kroglico v skrinjico Kmetске Zveze, ter se na tak način maščujte za grde kupčije, katere sklepajo samostojni barantači v Belgradu na račun slovenskega kmeta.

PREDOSLJE.

Zelo prijetna vas so Predoslje. Zato pa ni mogoče zameriti onim, katere je krstil mesarminister Pucelj, ne vem, ali z domačo Belcu, ali pa je imel kako svojo studenčnico. Zato ni čudno, da je krstil v prvi vrsti one, ki so v neposredni bližini »Belce« — to so naši predoseljski mlinarji. Pa zato nikaner ne mislite, da jih je obliil z »Belco«. Ne! Svoj novi nauk jim je vliil v glavo. No, čudo ni nobeno, da postanejo taki može, kot so razni Zebrejevi mlinarji samostojni — še celo — kandidajte. Aha! Občinski stolček — župansko mesto so stvari, ki vlečejo samostojnega mlinarja. Pa da ne boste mislili, da v vodo. Kaj šel! Na samostojno listo! No, pa ljudstvo bo s svojimi odiralci za vojne že obračunalo. Tisočaki in morda še več so žulji delavstva in malega kmeta, zato vpijejo in kličejo vse na maščevanje! Zato delavstvo, obračunaj tudi s samostojno, ki prodaja Slovence za izvoznice in ministrske stolce ter hoče postaviti v občinski odbor take, ki so se delali porca iz vas, ki ste morali biti v vojni. Še enkrat: Delavstvo! Obračunaj s samostojno in vrzi svojo volivno kroglico v drugo skrinjico, v skrinjico SLS, edine zastopnice kmetškega ljudstva!

PREDOSLJE.

Mešetari so pa naši samostojneži, da bi še juda ociganili. Ker samostojni poslanci v Belgradu le prevelike škandele uganjajo, Slovence Srbom prodajajo in naši veri sovražne postave kujejo, so naši samostojneži hitro skrili svojo umazano tablo. Ker je le malo takih ne-spametnikov, ki še niso spoznali samostojne farbarije, zato tudi samostojni in liberalci niso mogli sami sestaviti liste za občinske volitve. Šli so beračit h komunistom in socialistom in jih zares speljali na lim. — Izmed prvih 10 kandidatov, ki jih upajo doseči, je 9 samostojnih liberalcev (vmes nekaj kmetov, ki so bili za podpise osleparjeni) in edini zastopnik delavcev Jože Grašič iz Klanca! Drugi podpis so nastava za muhe loviti. Delavci, ali boste res šli volit zato, da podprete samostojne verižnike in liberalne kapitaliste v Belgradu, ki bodo vaše glasove smatrali za pohvalno zaupnico za vse nasilje, ki ga izvršuje belgraiski kapitalizem nad delavskimi strankami? Kdor hoče dobro občino, kdor želi samoupravo Slovenije, kdor spoštuje krščansko vero, bo volil edino Slovensko Ljudsko Stranko. Naša skrinjica je druga. Vsi na volišče!

ZGORNJI TUHINJ.

V celi tuhinjski dolini ni bolj podivjanih ljudi kot so vno v naši fari. Načelnjujejo jim srovaki iz Starih sel, ki imajo menda že patent na surovost, kletev imajo pa tudi kar v »štant« z veliko večino ostalih Tuhinjcev vred. Včasih so se pri nas le fantje pretepali in to le semtertja, a danes je Zgornji Tuhinj napredoval in

se tako »samostojno« razvil, da se še stari dedci, ki že z eno nogo v grobu stoje, pretepajo in psujejo med seboj kot poredni vaški paglavci. Da, daleč je prišel naš Tuhinj, kar je deležen »samostojne« omike! Pa dobro, da je še nekaj mož, ki se jim gabi početje drugih, ki vztrajajo v taboru SLS, ker se dobro zavedajo, da je edino SLS delala za kmeta že takrat, ko se liberalcem še sanjalo ni, da da bi ustanovili »samostojno«. Ti može se še spominjajo, da je bila ravno slovenska ljudska stranka tista, ki je nam Zg. Tuhinjcem izposlovala krasen vodovod in ravnatoko tudi Cirkšanom! Pa naj »samostojni« pokažejo, kaj so napravili njihovi poslanci v Belgradu! Uradno se nam poročajo, da so davki povišani, odkar imajo oni vlado, in ti davki bodo šli vsi v Belgrad, Tuhinjci bodo pa plačevali, kot še nikdar niso, in takrat, ko bodo tudi naši zaslepljeni »samostojni« občutili na lastni koži, da so prevarani, se bodo bridko kesali. To kesanje si pa može in fantje lahko prihranite s tem, da spregledate sedaj, ko je še čas, da volite ljudsko stranko, stranko, ki dela za našega kmeta in tudi na naš zakotni Zg. Tuhinj ni in ne bo pozabil! Zato vsi v boj za našo Slovensko ljudsko stranko!

IZ CERKNICE.

Vsak že tako resen in žalosten človek se je moral na glas zasmejati, ko je bral listo kandidatov nam nasprotnih strank. Stara liberalna stranka je z največjo mujo — tudi laž jim je prav prišla — nalovila vrsto imen samih uradnikov in vseh financarjev, ki so in ki so kedaj bili v Cerknici. Kaj zato, če so med njimi tudi verski odpadniki. Poznamo te ljudi, koritariji so, brez vsakega značaja in moštva, ki zobljejo iz vladnih jasl, ki ravno sedaj na račun naših slovenskih davkoplačevalcev niso ravno prazne. — Kaj pa naj naša občina pričakuje od »mož« samostojne, pa tudi dobro vemo, saj ravno sedaj po razsulu ti može delijo Cerknici svoj blagoslov v podobi visokih občinskih doklad, z eno besedo: v obliki budalatega občinskega gospodarstva. Kako so se izkazali samostojni s svojim Puceljnom in Vošnjakom v Belgradu, kako so izdali slovenskega kmeta srbskim bankirjem in bogatašem, to je tudi našim trdim samostojnim buticam dobro znano; no, pa saj so sami tudi le ponižni slugi domačih močotcev.

ST. RUPERT NA DOLENJSKEM.

Može, volilci! Občinske volitve se bližajo! Zdaj se ne gre le za to, bo li župan Tomaž ali Florijan, bomo li plačevali manjše ali večje naklade, ampak zdaj bomo pokazali, ali smo za centralizem, oziroma za liberalce in samostojne, k z nogami teptajo naše najdražje svetinje, sveto vero, ki so slovenskega kmeta izdajsko prodali, ki nam že kujejo verige in s Turki glihajo za našo kožo. Ali bomo dali svoje glasove tem strankam in jim izkazali svoje zaupanje? Nikdar! — Vsi bomo volili s stranko, katere edina drži še pokonci katoliški prapor, katere vedno zahteva in bo zahtevala najširšo avtonomijo, katere že desetletja zastopa koristi kmetškega stanu, ki more pokazati največjo poštenosti in uspeha in, kar je glavno, nobenkrat se še ni prebarvala, kot delajo nasprotnne stranke, vedno si upa nositi svoje pošteno ime SLS. Najbolj častno bo voliti ž njo, saj je že pred volitvami prišlo v njen tabor tretjina občin. Zato na dan volitve vsi na volišče izpolnit versko in narodno dolžnost! Če so pri volitvah v konstituanto nasprotniki pokazali večjo gorečnost kot mi, hočemo zdaj to popraviti. Pomagali bomo tako, da pride večina občin v naše roke, potem nam bodo vse postave zoper sveto vero in zoper našo kožo in naše žepe deveta briga, kmalu se bodo stolčki naših trinogov omajali, potem šele bomo lahko govorili o svobodni, srečni Jugoslaviji!

HINJE.

Pravi užitek je bilo poročilo, ki je je podal na shodu Km. Zveze narodni poslanec g. Škulj. Škoda, da ni bil shod tako polnoštevilno obiskan, kakor bi bil, ako bi bilo mogoče ljudi pravčasno obvestiti. Zlasti je manjkalo tega ali onega volivca izza zadnjih volitev, ki je v svoji zaletelosti vrigel glas za Samostojno. — Marsikdo od teh se je že učipnil v roko, s katero je spustil kroglico. Če bi bil pa poslušal

nad vse zanimiva izvajanja posl. Škulja, prišel bi bil do prepričanja, da kmet, ki odda svoj glas samostojnežu, ni vreden, da biva na slovenski zemlji, ki jo je samostojnež za sebične groše prodal centralizmu. Pričakujemo seveda, da bo tudi pri občinskih volitvah par volivcev rajše vrglo kroglico v skrinjico, ki bi jo postavili cigani, kakor pa v skrinjico z domačimi poštenimi kandidati. To dokazuje predvsem, da ga ni kraja, kjer ne bi se razpasla nevednost in ošabnost.

CERKLJE PRI KRANJU.

Kandidatno listo »naprednih kmetov in delavcev« za občinske volitve je podpisal med drugimi tudi Vinko Kuralt, po domače Pavle-rov. Ker pa je storil to prenašlo in nepremišljeno, zato je svoj podpis preklical, s čimer naj bo popravljeno to njegovo prenašljeno dejanje.

IZ OSILNICE.

Z veliko metlo pometajo liberalci pred našim pragom, pred svojim pa ne vidijo kupov gnoja. Ko bi imeli mi take kandidate, kakor oni, bi vpili: Pri vas babe gospodarijo. Tako je pa vse dobro. — Pa kako je Vrtnik slepil: Stare odbornike ven, pa nove noter! Kaj pomaga, če so roke in noge nove, če je pa glava stara in zanič! — Je pa le in ostane največja skrb, kje bomo dobili tako učenega župana, kakor je Vrtnik. Pri vsi učenosti je volivni imenik ostal ves zmešan in glavarstvo komaj čaka, da se napravi v osivniški občini red.

IZ POLJAN NAD ŠKOFJO LOKO.

V petek so pri nas občinske volitve. V naši občini sta dve kandidatni listi. Prvo skrinjico ima »Samostojna kmetijska stranka«, drugo pa naša Slovenska ljudska stranka. Kje so pa liberalci, socialni demokrati in komunisti? Vsi so postali »samostojni«. Socialni demokrati se so vpisali na listo »samostojnih kmetov«. — Ali res ne veste, vi socialisti, da je »Samostojna« v oni kapitalistični vladi, ki bogatašem siplje milijone, ubogemu ljudstvu, zlasti slovenskemu, pa naklada neznosne davke? Milijonarji bodo veseli vaših glasov. Če vam torej res ni za nič drugega, kot da pomagata samostojnežem širiti brezvestvo med naše kmetijsko ljudstvo, potem vedite, da nas je v poljanski občini velika večina, ki se ljubimo vero krščansko in pravice delavnega slovenskega ljudstva. Hlapcem brezverskih bogatašev naše občine ne damo, pa naj bodo kdorkoli. V petek vsi na volišče! Glasujmo v drugo skrinjico za SLS!

GOSPEJ MICI MAJČEN.

Bral sem v Domoljubu, da so prišli k Sv. Križu pri Litiji samostojni agitatorji, med njimi sam Majčen, ki se je predstavljaj za ministra in njegova žena ter so silno popivali po zidanicah ter obetali tistim, ki so za samostojneže zlate gradove. V drugem Domoljubu pa berem izjavo gospe Majčene, da ona še nikdar ni bila pri Sv. Križu, njen mož pa tudi še pred enim letom. Nato pa je prinesel kmetijski list novico, da so dotični agitatorji, ki so pili po zidanicah ter se predstavljali za samostojnega ministra Majčena — od klerikalcev najeti. Radoveden sem bil, kdo so bili to in sem poizvedel tole: Tista banda, ki je prišla v zidnico nekega vinogradnika v Gobjeku pri Sv. Križu, so bili sami Čatežani, in sicer najstrastnejši samostojneži: 1. Ignacij Barle, Roje št. 1 — minister Majčen; 2. oštir Stanko Ravnikar; 3. njegova žena Angela Ravnikar — gospa ministra Majčen; 4. Janez Vrhovšek z Okroga, ki pri Ravnikarju že štiri leta sapija svoj grunt; 5. Anton Prime. Prvi je fant, ki je bil opetovano zaprt zaradi telesno poškodbe; ne gre nikdar v cerkev. Drugi je oštir, ki na najnesramnejši način izžema ljudi, grunte kupuje, k maši ne gre, razen dva do trikrat na leto. Leta 1919. je bil v preiskavi zaradi tatvine vina; boječ se, da bi zgubil koncesijo, je ženo poslal po ogenj in je bila en mesec zaprta. Četrta je istotako strasten pristaš samostojne kakor prvi trije. Bili so v zidanicah in so gospodarja in njegove ljudi najnesramnejše farbali. Anton Prime je prišel pozneje tje, poslušal nekaj časa, pa se mu začela vsa stvar tako studiti, da ni mogel več poslušati, šel je proč in je razpovedal. Tako je prišlo vse na dan. Govorilo se je vse, kar je bilo o tem pisano v Domoljubu in še veliko več. Antonu Prime se je gospodar smilil, ker je toliko vina šlo in je potem, ko je šel od njih, naprosil nekega moža,

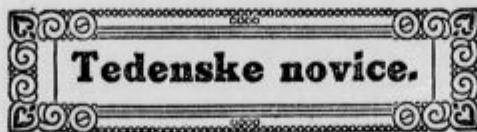
naj gospodarju pove, da so to navadni sleparji. Ko mu je ta mož povedal, je gospodar razjarjen vse bando zapodil. To so naredili ti ljudje največ zato, da so zastoj pili, zraven so pa za samostojneže agitirali. To je v malem pristna slika, kako samostojna kmetijska stranka farba. Mene je najbolj razkačila opomba Kmetijskega lista, češ: mogoče je, da se bili tisti ljudje od nasprotnikov najeti. Torej naj smo mi tudi največjih sleparij samostojnežev krivili!

ŠMARCA.

Pri nas v občini Šmarca je od nekaj vladal lep mir, posebno pri volitvah ni bilo nobene razprtije. Odkar je pa prišlo domu nekaj izgubljenih sinov naše občine, se je pa začel po malem prepir in ti hočejo danes igrati glavno vlogo v občini. Ti »veljaki« so: Matevž Škrjanc, bivši dacar na Bledu, ki je bil zaradi verižništva odslovljen, mlinar Lojze Vavpotič, ki ima največ zaslug za prepir v občini in Jernej Jereb, ki celih 24 ur na dan v gostilnah presedi in svojo samostojnost prodaja in vsiljuje ljudem. Ti so glavni priganjači samostojnežev, imajo pa še tudi nekaj priveska, ki je pa brez pomena. Da so spravili kandidatno listo skupaj za občinske volitve, so morali cele 3 dni nepretrgoma okrog letati in ljudem lagati, da se ujeli podpise starih mož po 70 do 75 let in enega so pa kar brez njegove vednosti vpisali na kandidatno listo; mislili so si: saj tega ne bode nobeden vprašal, če je sam podpisal ali ne. Pa glej ga šmenta, komaj so kandidatno listo vložili, že so 3 kandidate preklicali svoj podpis, tisti pa, ki so ga kar sami podpisali, pa izjavlja, da on ni ničesar podpisal na kandidatni listi takozvane »proteke« stranke. Sedaj pa je bil ogenj v strehi; laži so prišle na dan, ljudje pa so začeli spregledovati. Seveda kandidatna lista jim je vseeno ostala po milosti okrajnega glavarja kamniškega in vlade, sicer imajo za slombo, toda kandidati jim niso ostali zvesti. Može, mladeniči, volivci, vsi do zadnjega na volišče dne 7. maja. Naša skrinjica je druga. Ne brigajte se za osebnosti, ampak za stranko. Prava ljudska stranka je le Slovenska ljudska stranka, 33 občin v kamniškem okraju je brez boja prišlo v roke Slov. ljudske stranke, naša občina naj pa pride po bitki s kroglicami. Naj samostojnež Jereb še tako zbija po gostilniških mizah ter frakelne in litre prevrča, mi pa pojdimo trezni v boj za katoliška načela naše stranke in vsi do zadnjega na volišče za avtonomijo Slovenije in občine in zmaga mora biti naša.

ZMINEC.

Izjava. Podpisani Franc Rupar, p. d. Zupca pri Sv. Andreju št. 7 (občina Zminec) sem prišel za občinsko volitev proti lastni volji in brez svoje vednosti na kandidatno listo liberalcev in samostojnežev. Vsled tega izrekam tem potom, da teh strank kot kmetu škodljivih sploh nikdar spoštoval nisem, kar naj bo tudi drugim, ki politične odnoseje zasledujejo, v zgled. — Sv. Andrej, 1. maja 1921. — Franc Rupar l. r.

Tedenske novice.

Politične.

p Uspehi samostojnežev. V času, ko ima Samostojna v Belgradu poslance gg. Ureka, Mermojšo, Drogenika, Kirbiša in dr. Vošnjaka ter ministra Pucija, kar deži novih davkov in novih bremen. Sedaj so po višali še desetek od kočarskih in kmetijskih posestev. Ako je sin prevzel po očetu posestvo, je plačal dosedaj samo pol odstotka od prevzemne švote. Odslej pa mora plačati 5 odstotkov in še ogromne koleke. Od 100.000 kron bo plačal mlad posestnik 5000 K desetka. Dosedaj je plačal samo 1500 kron. Torej mora sedaj po novem več plačati 3500 K. Kam bomo prišli, če bodo

liberalci in samostojneži še naprej tako »blagodejno delovali« za kmeta! To so čisto navadni izdajalci kmetijskega stanu!

p Cvetka centralizma. — Naši ljudje, ki se hočejo vrniti iz Amerike v Jugoslavijo, dobijo za to potrebne potne liste le, ako da za izdajo potnega lista dovoljenje ministrstvo za zunanje zadeve v Belgradu. Naša država ima sicer v Zedinjenih državah Amerike svoje poslanstvo in mnogo konzulatov, ki imajo nalogo izdajati ozir. vidirati potne liste. Toda da se do skrajnosti izvaja centralizem, mora poslanstvo in morajo konzulati za izdajo potnega lista v vsakem posameznem slučaju dobiti posebno dovoljenje ministrstva iz Belgrada. Na ponovne pritožbe se je ta naredba toliko omilila, da ne velja za one, ki imajo naš potni list že od prej. Te pa imajo le Srbi, dočim imajo vsi podaniki novih pokrajin razen Srbije stare avstro-ogrške potne liste. Ljudje, ki bi se radi vrnili v svobodno domovino s svojo delavno silo in mogoče tudi z dolarji, morajo čakati na dovoljenje iz Belgrada mesece in mesece. Saj znamo, kako počasi meljejo belgrajski mlini!

p Mudi se jim. Finančni minister zelo priganja, da se ustava čimpreje sprejme, ker se morajo potem takoj povišati državni dohodki (to se pravi po domače: naložiti nove davke), kar bo lažje doseči, če bo ustava že sprejeta.

p Vojni minister Jovanović je umrl. Nadomestuje ga notranji minister Draško-
vić.

Domače novice.

d Zaupnikom. Opozarjamo zaupnike in krajevne odbore, da pravočasno priglasijo vse javne shode političnim oblastvom. Prijavitelj se morajo tudi shodi za občinske volitve.

Zaupniki! Takoj po volitvah javito izid tajništvu Slovenske Ljudske stranke!

— Nove pošne pristojbine za našo državo. Z dnem 1. maja so stopile v veljavo nove pošne pristojbine, o katerih smo sicer sredi minulega meseca že pisali, a je dobro, da jih cenj. čitateljem vnovič pokličemo v spomin. Na pisma do 20 g treba prilepiti znamko za 2 K, za vsakih nadaljnjih 20 g 1 K več, za dopisnice 1 K. Za tiskovine treba plačati 40 vin., za vzorce blaga 80 vin. do 50 g. Pristojbina za priporočena pisma znaša posebej še 4 K. Pri oddaji paketov je treba plačati za težo do 5 kg 20 K, za vsakih nadaljnjih 5 kg 20 K več in posebej 8 K dostavnine za mesta, kjer se paketi dostavljajo na dom, sicer pa 80 v. za avizo. Na pošne nakaznice do 100 K treba prilepiti znamko za 2 K, do 200 K za 3 K 20 v., do 400 K za 4 K, do 1200 K za 6 K in 80 vin. dostavnine za vsakih 200 K. — Te nove pristojbine veljajo za vse kraje Jugoslavije v notranjem pošnem prometu. — Za inozemstvo ostane za sedaj v veljavi dosedanj tarif: pisma 4 K, dopisnice 2 K.

d Nadutost liberalnega nadučitelja. Lep zgled, kam vodi Pribičevićeva politika naše učitelstvo, je dopisnica, ki jo je pisal nadučitelj župniku. Glasja se: »G. veroučitelj J. K. v S. — Kot veroučitelj ste primerani izpolnjevati ukaze napram podrejenemu vodstvu, sicer smatram zadevo kot upor in jo javim višji oblasti.« — Smolo pa ima. Tam, kjer se hoče najbolj posta-

viti, zapiše »podrejenemu vodstvu«. Ali je morda šolsko vodstvo podrejeno veroučitelju? Višje oblasti, na vislice z uporniki! G. nadučitelj pa naj se uči še nekoliko slovenskega jezika, da ne bo ravno nasprotno pisal, kakor misli. (G. veroučitelj, tako »brihtnih« nadučiteljev se vam pa ni treba bati. Op. Uredn.)

d **Nedeljski vlaki.** Ob nedeljah in praznikih vozi izletniški vlak na kamniški železnici in sicer odhaja iz Ljubljane točno opoldan, iz Kamnika odhaja deset minut pred devetim zvečer. — Na gorenjski železnici: iz Ljubljane 17 minut čez pet zjutraj, z Jesenic 20 minut čez devet zvečer.

d **Na Kitajsko** sta nameravala pobegniti gojenca dijaškega doma v Ptuj Otakar Bajec iz Ljutomera in France Omerza iz Ptuja. Pobegnita sta od popoldanskega sprehoda. Drugi gojenci so povedali, da nameravata odpluti s čolnom po Dravi in Donavi v Črno morje. Res je bil ukraden en čoln. Ker fanta nista znala veslati, sta se najbrže ponesrečila.

d **Za slepe!** Kot ustanovni člani so pristopili k Podpornemu društvu slepih v Ljubljani sledeči gg.: dr. A. Bonaventura Jeglič, knezskoškof v Ljubljani, Ant. Krisper, galanterijska trgovina v Ljubljani, Karol Polak star., tovarna usniva v Ljubljani, Medic, Rakovec in Zankl, tovarna barv v Ljubljani. Posnemajte plemenita srca in podpirajte vedno »Podporno društvo slepih« v Ljubljani, Wolfova ulica 12.

Pisarna Slovenske krščanske soc. zveze pesluje v prenovljenih prostorih v II. nadstr. Ljudskega doma. Vodja pisarne uraduje vsak dan od 8. do 12. in od 15. do 17. ure. V tem času so naši organizatorji in prosvetni delavci v pisarni iskreno dobrodošli. — Vse dopise na Slovensko kršč. soc. zvezo je naslavljati odlej sledeče: Pisarna Slov. kršč. soc. zveze v Ljubljani, Ljudski dom, Streliška ulica 12/II.

d **Posavsko orlovsko okrožje** priredi dne 16. maja izlet na Razbor, kjer bo ob desetih sv. maša, po maši tabor in nastopi, takoj na to odhod v Loko pri Zidanem mostu, kjer bo na vrtu prosta zabava. Sodeluje radeška orlavska godba. Vsi bratski odseki vljudno vabljeni.

d **Posavsko orlovsko okrožje** priredi dne 26. junija v Cerkljah na Dolenjskem velik orlovski tabor, združen z javno telovadbo. Naprošajo se bratska okrožja in odseki, da po možnosti upoštevajo.

d **Romarski shod pri Mariji Pomočnici na Tabru**, župnija Sv. Trojica nad Cirknico, ne bo letos binškoštni ponedeljek, ampak v nedeljo, dne 29. maja. V soboto, 28. maja od treh dalje spovedovanje, zvečer ob 6. govor in litanije; v nedeljo sv. maše ob šestih in desetih.

Marijine družbe ljubljanske ne bodo imele skupnega shoda v stolnici binškoštni ponedeljek, ker so nastale za ta dan nove ovire, ampak binškoštno nedeljo ob pol 6. uri popoldne.

d **Ponesrečil se je** 11. aprila posestnik Lovro Kljun iz Dolenjevasi pri Ribnici. Šel je po deteljo in ob tej priliki padel tako nesrečno, da si je zlomil hrbtenico. Zapušča vdovo in štiri nedorasle otroke. Rajni je bil poštena duša, zvest pristaš SLS in znan daleč naokoli. V blagem spominu ga bodo ohranili tudi njegovi prijatelji iz Savinjske doline, kjer je okrog 40 let prodajal suho robo. Svetila mu večna luč!

d **Najdeno truplo umorjenega dekleta.** — Ko je 27. aprila delal posestnikov sin Miha Garbajs v gozdu in rahljaj zemljo, je

zagledal moleti iz zemlje — človeško nogo. Kopal je dalje in izkopal zakopano žensko truplo. Svojo žalostno najdbo je precej naznanil orožnikom, kateri so ugotovili, da je najdeno truplo Marije Smrekar iz Sv. Pavla pri Malem Lipoglavu, katero pogrešajo že od oktobra 1919. Dekle je moralo biti umorjeno; morilec je skopal dekletu plitev grob, pokril mrliča z zemljo, z listjem in z vejami. Morilca so že izsledili.

d **Požar Podzidom.** Dne 5. aprila ob 2. ponoči je uničil požar gospodarsko poslopje rudarja Ivana Grahka. Poslopje je bilo krito s slamo. Nastopu požarne brambe iz Trojan se je posrečilo zabraniti, da ni pogorela tudi sosedova hiša Ignacija Piška. Zgorela je tudi telica, 14 mesecev stara, 2 kokoši, orodje, nekaj moke, žita in soli. Škode je povzročil Grahku požar 40.000 kron. Pogorelec je bil le za 500 kron zavarovan.

d **Vlom in tatvina.** V noči od 26. na 27. aprila so vlomili tatovi pri posestniku Jož.

Udoviču iz Vrhtrebnje, občina Trebnje, skozi 80 cm debel zid v zidanico v Šmavru ter odnesli vina približno 400 litrov in napravili veliko škodo. Vlomilci se zasledujejo in upamo, da pridejo tudi na dan, ker najbrže obstoja neka »banda«, ki se samo s tem živi, ker letos so že v sedmih shrambah tako storili. Orožništvo se naproša, naj skrbno zasleduje. — Ravno isto noč je bil pri posestniku Antonu Pirc na Repčah na prenočevanju mlad človek, v starosti od 35—40 let, in govoril, da je ubežnik iz italijanskega ujetništva in da se vrača domov. Ker so videli, da je revež, so mu stregli. Okoli polnoči je vstal in ukradel eno uro, mnogo moške obleke in drugih reči v vrednosti 8000 kron. Človek je srednje velikosti, črnega in suhega obraza ter slabo oblečen. Svarite se pred nakupom. Kdor ga zasledi, dobi primerno nagrado. Čim več orožništva, tem več tatvin; vzrok svetovna vojna in brezverska svobodomiselnost.

Gospodarski obzornik.

Gospodarski in tržni pregled.

CENE.

g **Ljubljanski trg.** Trg je bil pretekli teden založen z najboljšim govejim mesom. Cena 28 in 32 K se je mogla samo deloma vzdrževati, ker so prišli voli najboljše kakovosti iz Hrvatske vsled dragih prevoznih sredstev predrago. Tri trdke bodo vzdrževale vsaka po eno dobro založeno stojnico za volovsko meso po 28 in 32 kron za kilogram. Na ta način bo pokrit velik del uporabe govejega mesa po nizki ceni. Glede drugih mesarjev se bo določila v sredo, dne 4. maja t. l. komisijonela podlaga za določitev cen. Ostalega mesa vseh vrst je na trgu dovolj. — Moka po 17.50 K kg št. 0. Zadnje čase se pojavlja v prometu zopet sumljiva krušna moka in sicer je navadno primešana ječmenova moka in moka stročnic. — Preskrba Ljubljane z mlekom se bo v prihodnjih mesecih preuredila.

g **Mariborski trg.** Cene mesa so sledeče: Volovsko I. vrste 27 K, II. vrste 25 K, meso bikov, krav in telic 24 K, telečje meso I. vrste 25 K, II. vrste 23 K, sveže svinjsko meso 32 K za 1 kg. — Na zadnjem semnju so bile cene za 1 kg žive teže: Debeli voli 16—19 K, poldebili 16—17 K, plemenski 15—17 K, debele klavne krave 17—18 kron, plemenske krave 12—16 K, molzne krave 10—16 K, breje krave 14—15 K, telata 17 K, plemenske svinje 28—30 kron. Mladi prasci 6—8 tednov stari 280—400 K, za kos, jesenski 500—900 K za kos, kozlički 80—120 K za kos.

g **Kupčija s semenj** se je vsled suše zakasnila, zato pa je sedaj tem živahnejša. Letos se je kljub zelo obilnemu domačemu pridelku najmanj štirikrat toliko poljskih semen posejalo kot zadnja leta. Sedaj je največje povpraševanje po črni detelji in lucerni. Cene so sledeče: plombirana črna detelja 44 K, italijanska lucerna 52 K, inkarnatka 8 K, laška ljulka 22 K, mačji rep 24 K, laneno seme 10 K, semenska ajda 8 K

za 1 kg. — **Vukovar** (Slavonija). Lucerna 65—70 K, repa 30—40 K, trava 45—50 kron za 1 kg.

g **Cene premoğu** nameravajo znižati za 10 do 15 odstotkov.

g **Žitni trg.** Na žitnem trgu vlada zastoj, čeprav je vlada dovolila izvoziti gotovo množino žita. Naš producent je razumel prepoved izvoza napačno ter si je mislil, da je pomanjkanje hranil na obzorju, da je torej pomanjkanje blaga, zato pa treba dvigniti ceno ali pa jo vsaj vzdržati na višini, na kateri je bila. Cene v inozemstvu so danes znatno nižje kot pa pri nas, zato bodo nujno padle tudi pri nas, ker sicer je vsak izvoz in vsaka konkurenca nemogoča.

g **Cene v Zagrebu.** Mleko 6 K, sir 10 K, maslo 50 do 60 K, smetana 20 K, grah 6 do 7 K, jajca 1 K 50 v. do 2 K, salata (italijanska) 30 K, krompir 2 K, repa 4 K, čebula 10 do 14 K za 1 kg.

g **Cene pšenice nove žetve na Mažarskem.** Iz Budimpešte poročajo, da tamošnji žitni trgovci ponujajo pšenico nove žetve po 1000 do 1100 ogrskih kron za 100 kg, kar bi to znašalo okoli 500 naših kron.

g **Cena semen v Nemčiji.** Rdeča detelja 690—850 mark, švedska detelja 750—1150 mark, lucerna 1500 do 1550 mark, bela detelja 1250 do 1700 mark, trava 1350—1650 mark, lan 300—380 mark za 50 kg brez vreče.

g **Cene hmelju v Zalcu** na Češkoslovaškem padajo. Sedaj stane 50 kg hmelja 1500 do 1600 češkoslovaških kron.

DENAR.

g **Promet papirnatega denarja** naše državne »Narodne banke« je znašal 15. aprila 3697 milijonov, 453 tisoč 180 dinarjev. Med 8. in 15. aprilom se je zmanjšal za 15 milijonov 209 tisoč 730 dinarjev.

g **Naknadno žigovanje obveznic vojnih in predvojnih posojil.** Finančni minister je odredil z odlokom z dne 26. aprila t. l.

1. Da se prošnje za naknadno žigosanje obveznic vojnih in predvojnih posojil bivše avstro-ogrške monarhije morejo obravnavati, ako so bile do vštetelega 31. maja t. l. vložene pri kakem državnem uradu. Kasneje vložene prošnje se ne bodo vpoštevale, ker se rok ne bo več podaljšal. 2. Prošnjam je treba priložiti tudi obveznice, za katere se zahteva naknadno žigosanje. 3. Prošnje je treba vložiti pri delegaciji ministrstva za finance v Ljubljani, ali v Zagrebu, Sarajevu, Splitu ali pa pri generalni direkciji državnih davkov v Beogradu.

g Zamenjava mažarskih bankovcev. Od 28. aprila naprej zamenjavajo na Mažarskem stare bankovce. Najpreje zamenjajo bankovce po tisoč in 10 tisoč kron.

g Ponarejeni dolarji. Državna »Narodna banka« poroča, da so ponarejeni eno, dvo- in desetdolarski bankovci. Ponarejeni so zelo dobro.

DAVKI.

g Novi davki. Finančni minister Kumaudi je sklical vse člane finančnega sveta na posvet, ki se je vršil 27. aprila v Beogradu in na katerem so razpravljali o proračunu novih davkov in o kaznih tistim, ki zatajujejo svoje dohodke.

PROMET.

g Napisi na železniških postajah. Železniški minister dr. Janković je zapovedal, da si morajo tekom pol mesca nabaviti vse železniške postaje v celi državi napise v cirilici in latinici. Večje postaje na meji morajo imeti napise tudi v francoščini.

g Cesto št. Iij—Gor. Cmurek na bivšem Stajerskem prično graditi, za kar je določenih 7 in pol milijona kron. Za to cesto se je posebno zavzemal naš poslanec dr. Hohnjec.

g Železniški postaji v Zagrebu in Beogradu nameravajo razširiti.

g Dohodki in izdatki pošte v letu 1920. Dohodki vseh pošt v celi državi so znašali v letu 1920 40 milijonov dinarjev, izdatki pa dvakrat toliko, v kar pa niso vštete draginske doklade.

g Železniška konferenca v Celovcu. — Avstrijska vlada je te dni predlagala naši vladi, naj se določijo delegati, ki bi začetkom maja imeli v Celovcu konferenco zaradi ureditve prometa med našo državo in Avstrijo.

g Železničarska stavka je izbruhnila v Italiji. Zato je ustavljen ves železniški, telefonski, brzojavni in poštni promet.

UVOZ IN IZVOZ.

g Izvoz goveje živine in svežega mesa. Finančno ministrstvo je dalo carinarnicam sledeče predpise glede izvoza živine in svežega mesa: Izvoz govedih (bivolov) v živem stanju nad 500 kg. Krave morajo biti razen tega nad 8 let stare, bik pa čez 3 leta. Dovoljen je tudi izvoz svežega govejega (bivolovega) mesa od zaklane, očiščene in odrte govedih, ali ne po kilogramih, ampak po kosih. Radi tega se morejo v zaklanem, očiščenem in odrtem stanju izvažati samo taki komadi, ki se smejo izvažati tudi v živem stanju. Sicer se mora plačati carino po komadu ne glede na težo mesa, ker se izvozna carina za živo govedo plačuje po komadih ne glede na težo,

Radi tega bodo carinarnice dovolile samo tedaj izvoz mesa, ako se izvrši izvoz v voz svežega mesa, ako se izvrši izvoz v celih komadih ali pa v polovicah in k večjemu v četrtinah, nikakor pa ne v manjših delih.

g Izvoz konj. Gospodarsko-finančni komite je dovolil grški vladi, da nakupi v naši državi 2000 konj in jih izvozi proti plačanju 2000 dinarjev carine za vsakega konja. Grška nakupovalna komisija dobi od našega poljedelskega ministrstva potrebna navodila, iz katerih so razvidni kraji, v katerih je kupovanje konj dopustno.

g Izvoz in uvoz mažarskega denarja je vsled predstoječe zamenjave prepovedan.

TOVARNE IN PODJETJA.

g Zadružna Gospodarska banka d. d. v Ljubljani je imela v četrtek dne 28. aprila na verandi hotela »Union« svoj občni zbor. Hranilne vloge znašajo 101,502.214.10 K, celokupen promet 834,731.322.86 K. Dividenda znaša 10 odstotkov ali polletno na delnico 20 K. — Določeni so novi pogoji za subskripcijo, ki se razpiše še maja meseca in sicer na ta način, da se zviša delniški kapital od 8 na 24 milijonov.

g Nemška industrija in Rusija. Nemška industrija se bo v Rusiji kmalu popolnoma udomačila. Pred par meseci je dobavila Nemčija Rusiji dele strojev za 50 odstotkov ceneje, kakor pa bi to storile tovarne drugih držav. Neka svetovnoznan nemška tovarna, ki je meseca oktobra prevzela naročila, je že decembra odposlala v Rusijo 1500 ton železnega materiala, kar priča o zmožnosti konkurence tudi v hitrosti izdelovanja. Glavno je pa to, da daje Nemčija na kredit, dočim zahtevajo druge države, da se plača blago vnaprej.

g Industrijska kriza na Mažarskem. Ker je vrednost mažarske krone znatno narasla, ne more mažarsko blago konkurirati avstrijskemu; zato je veliko manjših tovarn že ustavilo delo.

RAZNO.

g Izložbena okna. Urad za pospeševanje obrti v Ljubljani, Dunajska cesta 22, ima v svojih lokalih lepa izložbena okna, v kateri bi vzel v razstavo od obrtnikov razne izdelke. Ako želi kateri obrtnik razstaviti v teh oknih svoje izdelke, naj se obrne ustmeno ali pismeno na navedeni naslov, kjer bo prejel potrebnejše informacije.

g Monopol na sol. Po poročilih iz Beograda monopol na sol v naši državi ne bo vpeljan, obstoječi monopol na sol v Srbiji pa bo odpravljen.

g Prepoved krošnarenja. Trgovski minister je najstrožje prepovedal krošnarenje na ozemlju Banata, Bačke in Baranje.

g Stavka stavbinskih delavcev v Ljubljani se je pričela nenadoma dne 28. aprila. Delavci zahtevajo 200 odstotkov povišanja plač, kar je gotovo pretirano.

g Avstrijsko posojilo za naseljevanje. Ker je v Avstriji veliko preveč uradništva, se pogaja avstrijska vlada za posojilo 500 milijonov, ki bi jih uporabila za naseljevanje. Uradništvu namerava dati predujem in mu omogočiti odpotovanje v Južno

Ameriko, kjer bi se nastanili kot farmarji.

g Milijardno notranje posojilo na Ogrskem. Kakor poročajo, namerava ogrski finančni minister takoj po zamenjavi denarja razpisati notranje državno posojilo v nesku 6 doz 8 tisoč milijonov kron. Za podpisovanje tega posojila se bodo mogli v polni vrednosti uporabiti tudi vojna posojila. Mažarski finančni minister namerava odpotovati v Pariz, da se pogaja o sodelovanju francoskega kapitala pri ustanovitvi nove ogrske državne banke za izdajo bankovcev.

Dobre knjige.

Ignacij Hladnik. Tri Marijine kantate za izvenliturgične pobožnosti in cerkvene koncerte. Sa samospeve, mešani zbor in orglje. Stane 20 kron. Za boljše zборе po deželi, ki hočejo prirediti cerkveni koncert ali ki hočejo tudi pri društveni prireditvi zapeti nabozno pesem, bodo te pesmi zelo dobro došle. Niso težke, a melodiozne, mehke in bodo splošno ugajale. Na platniah je pridejana še majniška pesem za mešani zbor. Cena zelo nizka. Dobiva se naravnost pri skladatelju ali pa po knjigarnah.

Zdravilna zelišča. priredil župnik Ivan Kuntzle. Založila Jugosl. knjigarna v Ljubljani. Cena broš. knjižici 8 K. — Danes, ko je svet skrajno pomehkužen, pozna malokdo veliko zdravilno moč naravnih zelišč. Razne okoliščine pa nam spričetejo, da je rastlinska veda ne samo najstarejša, temveč tudi najboljša. Zekralj Salomon je popisal zdravilne zeli, imenitni moške starih narodov so pisali o čudovitih uspehih zdravljenja z rastlinami. Sveto pismo pravi, da je dal Bog rastlinam zdravilno moč. Prerok Izaija je prilepil po božjem povelju bolnemu kralju Ezechiji smokvin obliž — in kralj je ozdravel. Vrnimo se torej nazaj k pozabljeni zeliščni vedi in oskrbimo si sami domača zdravila, ki so najboljša in najuspešnejša, ker nam jih nudi sam Stvarnik v naravi. Knjižica naj ne manjka v nobeni slovenski hiši.

Istotako dobro bota služili tudi knjižici: »Naša zdravila« in njih uporaba v domačem zdravilstvu. Cena 16 K, in »Zelišča v podobah«. Cena 6 K. Dobita se v Jugoslov. knjigarni v Ljubljani.

Fran Erjavec, »Izbrani spisi«. Uredil Ivan Dornik. I. zvezek. Povesti. Založila Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani. Cena vezani knjiži 30 K. — Kdor se zanima za oživljajočo se naravo, bo našel v Erjavčevih spisih največ pouka in zabave. Ne pred in ne za Erjavcem ni znal nihče tako lepo opisati naravo. Tudi njegovi pripovedni spisi so vzeti po večini iz življenja narave, zato so ne samo zelo zanimivi, temveč istočasno izredno poučni. Erjavčeve povesti spadajo med najlepše v slovenski književnosti.

Finžgarjeve šmarnice: Govori za majnik in za stanovske družbe so ravnokar izšle pod naslovom »V boju sami s seboj«. Knjižo je založila Jugoslov. knjigarna v Ljubljani in velja 24 K. Pisateljevo ime nam jamči, da imamo Slovenci malo tako lepih šmarničnih premišljevanj, kakor so pričujoče. Knjižica nudi 31 krasnih premišljevanj s sledečo vsebino: I. Kam gre naša pot? 1. Marija — vzgojiteljica. 2. Kam plovemo? 3. Na razpotju. 4. Preskušnje. 5. Zavore. — II. Močna volja. 6. Slabiči smo. 7. Delo — dolžnost. 8. Zvestoba pri delu. 9. Boj z jezikom. 10. Opravljanje. 11. Obrekovanje. 12. Kletev. 13. Laž. 14. Ne skrbite — kaj boste jedli. 15. Post. 16. Alkohol. 17. Za skledo leče. 18. Tatvina. — III. Boj z nagoni. 19. Mesenost. 20. Zakaj boj z nagoni? 21. Kako se borimo? 22. Mladina naj se iznori. 23. Za svobodo. 24. Komunizem. 25. Samostojnost in odvisnost. 26. Zaroča. 27. Nezvestoba. 28. Razpoka. 29. Družina. 30. Zataji sam sebe in zadani svoj križ. 31. Sklep.

Listek.

Bog se ne pusti zasramovati

Povest.

(Dalja.)

Oba sta si započela oči drug v drugega. Bakrene poteze Vinetonove so bile kraljevo mrzle in ponosne, dočim je iz Flečerjevega obraza gorela neukročena strast. Toda slednji ni mogel dolgo časa vzdržati Vinetonovega pogleda; povsili je svoje oči, pač pa je dvignil prste k prisegi ter dejal:

»Naj oslepim ali naj me krogla razdrobi, če sem res jaz morilec. S tem je dovolj rečeno, in sedaj me pustite pri miru s svojimi . . . rdečimi hudiči!«

Kar mraz me je pretresel. Tudi jaz sem bil prepričan, da je on morilec, pa mu nisem hotel reči tu sedaj te besede. To se je reklo naravnost izvitati nase kazni božjo. Meni je zastal jezik; Vineton pa je vstal in izpregovoril kot prerok:

»Ta bogokletni belokožec je preje, ko smo prišli skupaj, preklel ves rdeči rod, torej tudi mene in moje brate. Vineton je molčal, ker ve, da dobri Maniton (Bog) more tudi kletvino hudobneža izpremeniti v blagoslov. Sedaj je ta preklinjevalec preklinjal velikega in pravičnega Manitona samega in ga pozval k maščevanju. Stavljal je s Vsegamogočnim za luč svojih oči in za zdravje svojega telesa. Vineton vidi pred seboj kazni božjo, ki bo prišla nad tega bogokletneža. Veliki Maniton ve ravno tako dobro kot jaz in Old Šaterhand, da je ta belokožec morilec in bo storil nad njim to, k čemu ga je izzval. Hovg!«

Ko se je Vineton vsedel, bi nam bilo nemogoče takoj govoriti; Flečer pa je skočil pokonci in je ponovil svoje bogokletstvo na način, ki me je naravnost razjaril; stopil sem k njemu, vzdignil pest in mu zaklical:

»Molči pri tej priči, drugače te pobijem na tla kot golazen, katere smrt je drugim le v blagoslov. Tudi jaz ne maram s teboj nič več imeti opraviti. Naj se zgodi, kar hoče, ti ne pričakuj od nas nikakšne pomoči!«

Tedaj se je potuhnil, pa je imel še vedno toliko predrznosti, da je polglasno in zasmehljivo rekel:

»Kaj vaju potrebujem! Saj ne gre zame, temveč za ujetnike. To je torej vsa pomoč, katero bi človek pričakoval od dveh tako vesele-slavnih mož. Lepa hvala!«

»Ni se ti treba ne zahvaljevati, pa tudi ničesar terjati od naju. Kar se pa ujetnikov tiče, bova midva naredila, kar je v najini moči. Če je kakšna rešitev mogoča, jo bodo dobili.«

»Potem pa moramo hiteti,« je zaprosil Hamerdul. »Ne smemo zamuditi nobene minute več. Najbrže pa Pauti niso več tam, kjer smo se srečali in nas najbrž zasledujejo. Zato je tembolj potrebno, da jezdimo naprej.«

»Motite se, ljubi Hamerdul,« sem jaz odgovoril. »Če bi Pauti vedeli, da so trije ušli, bi že davno bili tu.«

»Toda naše sledi! Iz njih morajo vendar spoznati, da smo bili trije na lovu in da torej nismo bili pri napadu.«

»Napad se je izvršil včeraj zvečer, ko je bila že tema, in danes zjutraj so bile vaše sledi že tako nerazločne, da ni bilo mogoče razločiti, od kdaj da so. Vaši ujeti tovariši pa so gotovo tudi toliko previdni, da bodo molčali o vas, ker pričakujejo ravno od vas pomoči. Poleg tega pride v poštev tudi to, da so Pauti na vojnem pohodu in da torej ne morejo dveh mrtvecev s seboj vlačiti in jih bodo preje pokopali. Pri tem se morajo držati običajnih obredov, in tako je zelo verjetno, da se do jutri popoldne ne bodo premaknili s svojega mesta. Ne mudi se jim pa tudi zaradi tega ne, ker čakajo na povratek obeh ogleduhov, o katerih ne vedo, da sta padla v roke vojnikom rodu Navajos. Torej vidite, da imamo še dovolj časa.«

»Če je čas ali ne, to je končno vseeno;

ravnal se bom po vaših ukrepih. Kaj torej do-
ločite, Old Šaterhand?«

»To bo povedal Vineton; sedaj smo si na jasnem, kako se je vse godilo, in zanaprej pre-
pustimo Vinetonu.«

Jaz in Vineton sva se poznala med seboj kot ne zlepa dva človeka. V trenutku, ko se je bilo treba odločiti o kakšnem dejanju, se je zdelo, kakor da imava oba eno dušo in ene misli. Kar je eden od naju povedal, to je že preje imel drugi v mislih. Tako tudi sedaj. Vineton me je pogledal, in ko sem mu prikimal, se je obrnil na Navaja, ki je prišel z nama in je dosedaj molče sedel poleg nas — zakaj če poglavar govori, mora navaden vojniki molčati:

»Ali ve moj rdeči brat, kje je kotlina reke Žan?«

Navajo je spoštljivo prikimal. Vineton pa je nadaljeval:

»Na obeh straneh vodijo k tej kotlini ozke in skrite steze, za katere vedo samo Navaji. Nitsas-Kar, njihov hrabri poglavar, naj popelje svoje vojnike v to kotlinu, in sicer polovico čisto na dno na enem koncu, drugo polovico pa na drugem koncu, pa ne prav do dna, toda vsi se morajo skriti, zakaj mi bomo zvalili Paute v to kotlinu. Ko bodo vsi notri, jih bomo vkleknili in če hočejo, da bodo ostali živi, se bodo morali vdati. Ali me je moj brat raz-
umel?«

Vojnik je zopet prikimal.

»Tedaj naj takoj zajaše konja in hitro od-
jezdi!«

Nekaj trenutkov pozneje je bil Navajo že na konju in ni spregovoril besede. Potem smo tudi mi vstali in jezdili proti reki Žan, katere strugo sva jaz in Vineton natančno poznala. Flečerja nismo niti s pogledom povabili s sabo; delali smo se, kot bi ga ne bilo, toda vendar je prišel čez nekaj časa za nami. Ljubše bi nam seveda bilo, ko bi se obrnil kam drugam.

II.

Vineton in jaz sva bila popolnoma prepričana, da so Pauti še vedno tam, kjer so napadli belokožce. Vendar zavoljo previdnosti nismo jezdili naravnost proti njim, temveč smo za-
vili bolj na desno, zakaj Pauti so bili namenjeni k Navajom in lahko je bilo mogoče, da so svoje pogrebne ceremonije okrajšali in se preje od-
pravili na pot, kot smo mi računali. Tudi so morda poslali zopet kakšne ogleduhe v smeri proti Navajem in bi nas le-ti lahko zapazili. Jezdili smo celo noč in ko smo zjutraj prišli približno vstric indijanskega taborišča, toda vzhodno od tega, tedaj smo jezdili še nekoliko naprej, da bi se tako Pautom približali od strani, odkoder niso nikogar mogli pričakovati. Toda biti smo morali kljub temu previdni, za-
kak veliko ljudi rabi veliko mesa in smo morali misliti na to, da se potikajo semintja posamez-
ni Pauti, da si nalove divjačine.

Prišli smo do reke in smo se ustavili v ma-
lem gozdičku ob vodi. Sedaj je bilo treba priti na jasno, kaj delajo Pauti in kako je z ujetniki. To je bilo silno težko in nevarno delo. Ponudil sem se, da ga izvršim, toda Vineton je ostal pri tem, da izvrši to stvar. Ko se je odstranil, smo najpreje poskrbeli za svojo varnost s tem, da smo sledi, ki smo jih povzročili, kolikor mogoče zbrisali.

Potem je bilo potrebno, da se zavarujemo pred Flečerjem Sicer sem sklenil, da ne bom s njim govoril nobene besede, toda ta sklep sem moral umakniti previdnosti. Od včeraj naprej ni nikdo izmed nas besedice z njim izpre-
govoril; videlo se mu je, da je silno razjarjen na nas, in tako je bilo zelo verjetno, da je ko-
val načrte, kako bi se nad nami maščeval. Če ne bi bila njegov sin in njegov nečak ujeta, bi nas morda celo Indijancem izdal. Čisto varni nismo bili, to je bilo gotovo. Zato sem moral z njim govoriti, da se prepričam, kaj misli. Šel sem torej k njemu — privezal je namreč konja nedaleč od nas ter se vlegel v travo — in ga vprašal:

»Gospod Flečer, ker ste prišli za nami, je to znamenje, da se nam hočete priključiti, čeprav vas ni nihče vabil. Kaj torej mislite?«

»To vas prokletu malo briga!« je odgo-
voril.

»Meni se pa zdi, da nas prav veliko briga
in vam svetujem, da govorite z mano v neko-

liko drugačnem tonu. Nisem navajen poslušati surovosti, na katere bi na primeren način od-
govoril. Videli in slišali ste, da o vas ne ma-
ramo nič več vedeti. Če ste kljub temu prijez-
dili za nami, moremo to le v tem slučaju dovo-
liti, če bomo prepričani, da ne bomo radi tega
kašne škode trpeli.«

»Kakšno škodo?« se je zadr. »Fej! Vas ne bi bilo škoda, če bi vas tisoč hudičev poma-
šilo v svoj . . .«

Komaj je to izgovoril, sem od bližnjega grma odlomil za prst debelo vejo, jo potegnili skozi levo roko, da sem odstranil listje, ter ga parkrat krepko udaril preko lica.

»Tako, Kdor neče slišati, naj občuti! Vas bom že naučil uljudnosti!«

Varčna gospodinja rabi edino le

GAZELA MILO

ki je najboljše in najceneje.

Išče se pod ugodnimi pogoji pridna, poštna
dekla, otrok na deželo v bližini Ljubljane.
Ponudbe pod „kuharica 1506“ na upravo Dom.

Srednje velik mlin

na stalni vodi se **da v najem**. Več se poizve pri
lastniku Matevž Trpinc, Ribno pri Bledu.

Uzajemna zavarovalnica

v Ljubljani, Dunajska cesta št. 17.

Sprejema v zavarovanje:

1. Proti požaru.
2. Zvonce proti razpok in prelomu.
3. Sprejema v neovstanovljenem življenjskem oddelku zavarovanja.

Skupno premagamo skupne težave! Svojim li svojim

ERJAVEC & TURK

: TRGOVINA Z ŽELEZNINO :

pri „ZLATI LOPATI“ preje

Hammerschmidt (Mühlisen)

Ljubljana, Valvazorjev trg št. 7,

— nasproti Križanske cerkve. —

Zaloga cementa.

Menjalnica

Slovenske eskomptne banke

LJUBLJANA

nasproti glavnega kolodvora

kupuje in prodaja devize in valute

: po najugodnejših dnevnik cenah. :

Ima poseben barzal oddelk. Provozna vse bančno postk.

Telefon šte. 3.

ZAHVALA.

Vsem in vsakemu posebej, kateri so 24. t. m. v takem obilnem številu spremili našega preljubljenega soproga, očeta oziroma sine, brata, strica

Marija Učar

na njegovi zadnji poti k večnemu počitku, izrekamo svojo prisrčno zahvalo.
Perovo-Rudnik pri Kamniku.
Žalujoča rodbina Učar.

IZJAVA.

Podpisani izjavlja, da ženske, ki prodaja po deželi razne košare in se izdaja za ženo slikarja Mrčuna, ni moja žena.

Fr. Mržun, slikar, Bišče.

Krojaškega učenca

sprejme Fr. Škrabec, krojaški mojster v Ribnici, Dolenjsko.

Kmečko dekle

pošteno in pridno se sprejme v župnišče; učila bi se lahko kuhati in opravljala druga domača dela. Naslov pove uprava lista pod št. 1570.

Proda se **posestvo** s hišo in 6 oral manjše gozda po zelo ugodni ceni. Pojasnila daje: Marija Končar, Renke pošta Sava ob juž. železnici.

Prvovrstna

ES-KA KOLESA

Najfinejša predvojnno kvalitetne blago.

J. GOREC, Ljubljana

Gospodarska cesta 14.

Proda se kosilnica

popolnoma v dobrem stanju „Dering“ — Ideal Mihael Kavčič, Koseze pri Ljubljani.

Miši - podgane stenice - ščurki

V vsa golazen mora poginiti ako porabljaate moja najboljše preizkuš, in splošno hvaljena sredstva kot: proti poljskim in hišnim mišim 12 K, za podgane 16 K, za ščurke, posebne močne vrste 20 K, posebno močna tinktura za stenice 15 K, uničevalec moljev 10 in 20 K, prašek proti mrčesom 10 in 20 K, mazilo proti ušem pri ljudeh 5 in 12 K, mazilo za uši pri živini 6 in 12 K, prašek za uši v obleki in perilu 10 in 20 K, tinktura proti mrčesu na sadju in na zelenjavi (unič. rastl.) 10 in 20 K, prašek proti mravljam 10 in 20 K. Preprodajalcem popust.

Pošilja po povzetju Zavod za eksport: M. JUNKER, Petrinjska ul. 3, ZAGREB 1.

BRINJE

rdeče, kopet došlo, (da 15 do 16 litrov dobrega žganja) cena K 650.— sto kil. Fran Pogačnik, Dunajska cesta 36, Ljubljana.

Sprejme se pridno, pošteno, čedno in nekoliko nabraženo kmečko dekle v službo kot

sobarica začetnica

Pismene ponudbe s sliko, ali pa osebno se predstaviti pri upravi hotel „Slon“, Ljubljana. Plača mesečna 200 K, hrana zadostna in tečna ter stanovanje v hiši prosto. — Vstop 15. maja t. l.

Praškički

lepi 8 tednov stari na prodaj. Cesta v Mestni log št. 31, Ljubljana.

Pozor, minariji!

Prvovrstna švicarska svilena mlinska sita

(pajtelni), kakor tudi pristna volnena sita, 24 in 32 cm široka, priporočila trgovina

August Čadež, Ljubljana, Kolodvorska ulica 35 nasproti „Stare Tišlarjeve gostilne“.

Zastopstvo največje delmatinske tvornice **PORTLAND CEMENTARJA „S.P.L.T.“** nudi vsako količino svojega prvovrstnega izdelka **„IA MARKE“ SALONA** po konkurentnih cenah franco tujega poljubna množina post. Slovenija. **Dr. F. K. N. ŠENKO, import** Ljubljana, Kregar. št. 10, I. nadstropje, hodnik desno.

Cunard Line

Vozni red brzoparebrodov za Severno Ameriko in Canada.

Cherbourg — New York — Canada.

Spremembe se pridržijo brez posebne objave.

Največji in najhitrejši parobrodi na svetu.

Informacija na potnike:

Od Cherbourga do New Yorka	Parobrod
četrtak 12. maja	Saxonia *)
sobota 14. "	Aquitania
sobota 21. "	Imperator
sobota 28. "	Mauretania
sobota 4. junija	Aquitania
sobota 18. "	Imperator
četrtak 23. "	Saxonia *)
sobota 25. "	Aquitania

Legitimacije: Vsak potnik mora imeti predpisani potni list, vidiran od najbližjega ameriškega konzulata (Zagreb, Jezuitski trg 1) dalje od konzulov istih držav, skozi katere se mora potnik voziti do luke ukrcanja. — Do nadaljnjega se morajo vsi potniki II. in III. razreda podvreči 12 dnevni karanteni v luki ukrcanja, v skladu tega je potrebno, da se potniki ki potujejo preko Cherbourga zglase 13 dni in oni ki potujejo preko Trsta pa 14 dni pred odhodom parnika. *) Parobrod „Saxonia“ vozi do luke Halifax (Kanada).

Natančneje pojasnila daje:

Zastopstvo Cunard Line, Ljubljana, Kolodvorska ulica št. 26.

GOSPODARSKA ZVEZA, Ljubljana, Dunajska cesta 29.

Prvovrstno češko letno

blago za ženske in moške obleke

po izredno nizkih cenah.

Perilno blago v vseh vrstah v zalogi.

Na debelo.

Na drobno.

Kdor ne veruje, naj se prepriča, da je

ZLATOROG-MILO

po svoji kakovosti izdatno in v pralni zmožnosti nedosegljivo.

Glavno zastopstvo prve mariborske tovarne mila, prej C. Bros v Mariboru, za Kranjsko: **R. Bunc in drug, Ljubljana, Gospodarska cesta 7.**

Poroč. prstani
Double verižice
Stenske ure
Budilke
Zemne ure
Uhani
Najstarejša trgovina ur, zlatin in
srebrnine **F. ČUDEN**
LJUBLJANA 22, Prešernova 1.
Zahtevajte ponudbe!

MASTIN v krmo, angleški krmilni prašek za živino, po pošti 5 zamotkov po 1/2 kg za 50 kron. Glasom ukaza deželne vlade v Ljubljani smejo prodajati Mastin lekarnarji, trgovci, kramarji, kmetijske in konsumne zadruge. — Dalje od teh zahtevajte:

SLADIN hrana za dojenčke, za otroke. Krepek zajutrek za odrasle, daje bolnikom kri, moč, zdravje. Z njegovo uporabo se prihrani mleka in sladkorja. To dokazuje na tisoče zahvalnih pisem. Po pošti 5 zamotkov po 1/2 kg 100 kron.

GARJE kraste, lišaje odstranjuje pri človeku in živalih Naftol-mazilo, ki je brez duha in ne maže perila. — 1 lonček za eno osebo po pošti 15 kron pri

TRNKOCI, lekarna, Ljubljana, Slovenija SHS.

Kupimo bukove in hrastove železniške prage za takojšnjo in poznejšo dobavo. Ponudbe s ceno za blago naloženo v vagon naj se pošljejo na Jak. Judnič, Stranskavas, Semič.

Družba „IMPEX“
Ljubljana, Krekov trg št. 10
kupuje vse vrste
klavno živino
in prašiče
po najvišji ceni.

ZADRUŽNA GOSPODARSKA BANKA D. D. v Ljubljani

posluje začasno v prostorih Zadrुžne zveze, Dunajska c. 38/I.

Podružnici:

SOMBOR,

SPLIT.

IV. JAX IN SIN

Dunajska cesta št. 15, LJUBLJANA

Šivalni stroji in stroji za pletenje.

Izborna konstrukcija in elegantna izvršitev iz tovarne v Lincu. — Ustanovljena l. 1867. — Došlo je ravnokar večje število strojev za vsako obrt.

Vezenje poučuje brezplačno.

Pisalni stroji „ADLER“.

Ceniki zastonj in franko.

Kolesa iz prvih tovarn:

Därkopp, Sigris, Waffnerad.

Modna in manufakturna trgovina

„Pri Ivanki“

Ljubljana, Sv. Petra cesta šte. 29

priporočata svojo veliko zalogo ravnokar dosega letnega blaga za fine moške in ženske obleke; velika izbira blaga za birmanske obleke, dalje batistov, delenov in polsvile za bluze, cefrja, kotenine, bele in pisane, močne hlačevine in zameta, finih klotov in odev, cvilha za postelje, platna za rjuhe, svilenih robcev in serp v najnovejših vzorcih. Ženske bluze in predpasniki, moške srajce domačega izdelka. Blago prvovrstno, cene nizke.

Za nastopivšo spomlad

priporočamo svojo veliko zalogo različnega angleškega in češkega sukna, volnenega blaga za moške in ženske obleke, različno perilno blago, kakor platno, šifone, cefrje, tiskano in v najnovejših vzorcih in bogati izbiri, dalje različne volnene in šivane odeje za postelje, svilene, volnene in bombažaste robece za na glavo itd. Opozoramo tudi na raznovrstne ostanke po zelo znižanih cenah.

A. & E. SKABERNE, veletrgovina z manufakturnim blagom, **LJUBLJANA**, Mesni trg 10.

Potrebno in koristno je,

da brez odloga potrdite sprejem denarja, ki Vam prihaja iz Amerike po našem posredovanju potom kr. poštno-čekovnega urada.

Pazite, da boste naznanili pošiljatelju natančni znesek, ki ste ga sprejeli, in dan, ko Vam je bil izplačan.

Radi mnogih pritožb ameriških rojakov o nesprejemu denarja v stari domovini in vsled nepotrebne preiskovanja pri nas ter po poštah, Vas to prosimo.

Enake pritožbe so se po strogi preiskavi dosedaj izkazale skoraj v vsakem slučaju kot neopravičene. Večkrat se dobe ljudje, ki posebno sorodnikom radi prikrijejo sprejem poslanega denarja, češ, bo raje še poslal, ker bo mislil, da smo v potrebi. V resnici pa dosežejo nasprotno. Ko se po oficijelni preiskavi pošiljatelj prepriča, da je bil denar pravilno izplačan, izgubi spoštovanje in zaupanje ter mnogokrat dolgo traja, predno se odloči poslati zopet kakšni denar. Konečno se obračamo še na one rojake in rojakinje, ki vsled malomarnega poslovanja nekaterih posredovalcev čakajo po več mesecev na poslani denar, da priporočajo svojim sorodnikom v Ameriki pošiljati denar potom naše banke.

Točna postrežba — to je vedno bilo in bo ostalo naše geslo.

FRANK SAKSER STATE BANK

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.

Daje trgovske kredite, eskomptira menice, lombardira vrednostne papirje, kupuje in prodaja tuje valute in devize, sprejema vloge v tekočem računu in na vložne knjižice ter preskrbuje vse bančne in borzne transakcije pod najugodnejšimi pogoji.

Pooblaščen prodajalec srečk Državne Razredne Loterije.

Izplačuje svojim klientom vsak znesek brez odpovedi v gotovini.